



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-115-09

Druk nr 2480

Warszawa, 4 listopada 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej oraz niektórych innych ustaw wraz z projektem aktu wykonawczego.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Pełnomocnik Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Państwowej do współpracy z SIS i VIS.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz. U. Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 195, poz. 1198 i Nr 216, poz. 1367) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, w tym obowiązki i uprawnienia organów dotyczące dokonywania wpisów oraz wglądu do danych zawartych w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI).”;

3) w art. 2:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) bezpośrednim dostępie – rozumie się przez to dokonywanie wpisów oraz wgląd do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI), realizowany w sposób bezpośredni przez organ wskazany w ustawie;

2) Centralnym Wizowym Systemie Informacyjnym – rozumie się przez to system centralny, o którym mowa w art. 1 ust. 2 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz. Urz. UE L 213 z 15.06.2004, str. 5 – 7);”;

b) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) danych SIS – rozumie się przez to dane określone w art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. Urz. UE L 381 z 28.12.2006, str. 4) oraz dane określone w art. 20 ust. 1 – 3 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. Urz. UE L 205 z 07.08.2007, str. 63);

6) danych VIS – rozumie się przez to dane określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 60 – 81);”

c) uchyla się pkt 9,

d) pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) kopii krajowej – rozumie się przez to pełną kopię bazy danych SIS, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 4 ust. 1 lit. b decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);

11) Krajowym Systemie Informatycznym (KSI) – rozumie się przez to zespół współpracujących ze sobą urządzeń, procedur przetwarzania informacji i narzędzi programowych (oprogramowania) zastosowanych w celu przetwarzania danych oraz infrastrukturę telekomunikacyjną, umożliwiające organom administracji publicznej i organom wymiaru sprawiedliwości wykorzystywanie danych gromadzonych w Systemie Informacyjnym Schengen oraz w Wizowym Systemie Informacyjnym;”

e) uchyla się pkt 12,

f) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) pośrednim dostępie – rozumie się przez to dokonywanie wpisów oraz wgląd do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI), realizowany w sytuacjach wskazanych w ustawie za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI albo organu wskazanego w art. 3a, art. 4a oraz art. 7 ust. 2;”

g) po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

„14a) systemie centralnym SIS II – rozumie się przez to system centralny, składający się z funkcji wsparcia technicznego zawierającej bazę danych oraz z jednolitego interfejsu krajowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 4 ust. 1 lit. a decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);”

h) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) Systemie Informacyjnym Schengen – rozumie się przez to system informacyjny, o którym mowa w art. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 1 i 4 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);”

i) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) systemie krajowym N.SIS II – rozumie się przez to polski system krajowy zawierający kopię krajową, który łączy się z systemem centralnym SIS II, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 4 ust. 1 lit. b decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca

2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);”;

j) pkt 16 i 17 otrzymują brzmienie:

„16) Wizowym Systemie Informacyjnym – rozumie się przez to system, o którym mowa w art. 1 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego;

17) wpisie – rozumie się przez to czynności faktyczne, polegające w szczególności na wprowadzeniu do Systemu Informacyjnego Schengen lub Wizowego Systemu Informacyjnego, zmianie lub usunięciu z Systemu Informacyjnego Schengen lub Wizowego Systemu Informacyjnego danych umożliwiających właściwym organom identyfikację osoby lub przedmiotu oraz podjęcie wnioskowanego działania w związku ze zidentyfikowaniem osoby lub przedmiotu;”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS dotyczących:

1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich przez państwo obce na podstawie wniosku o wydanie przysługuje sądowi lub prokuraturze;

2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje sądowi lub prokuraturze;

3) świadków wezwanych do stawienia się przed sądem lub prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym lub podejrzanych wezwanych do stawienia się przed prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, którzy są poszukiwani, lub oskarżonych wezwanych do stawienia się przed sądem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są poszukiwani, lub skazanych, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej lub w sprawie o przestępstwo skarbowe, lub skazanych wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje sądowi lub prokuraturze;

4) cudzoziemców, o których mowa w art. 134a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;

5) osób zaginionych lub osób zaginionych, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny zostać oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje Policji;

6) osób lub pojazdów silnikowych o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzonych w celu:

a) przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje Policji, organom kontroli skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej lub Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,

b) przeprowadzania kontroli, której celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje Policji, organom kontroli skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu lub Służbie Celnej,

c) przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest zapobieganie poważnym zagrożeniom wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa państwa, przysługuje Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego,

d) przeprowadzania kontroli, której celem jest zapobieganie poważnym zagrożeniom wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa państwa, przysługuje Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego;

7) przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym

przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, dyrektorowi urzędu morskiego oraz sądowi lub prokuraturze.

2. W przypadku braku bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), spowodowanego przyczynami niezależnymi od danego organu, organy wymienione w ust. 1 mogą dokonywać wpisów danych SIS za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI.

3. Organy wymienione w ust. 1, dokonując wpisów danych SIS, są zobowiązane do zapewnienia ich zgodności z prawem, dokładności i aktualności.”;

5) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Urzędy skarbowe realizują dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7, za pośrednictwem punktów dostępu, którymi są urzędy skarbowe, wyznaczone dla danego województwa, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Punkty dostępu wyznaczone dla danego województwa realizują bezpośredni dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu właściwego wypełniania zadań, o których mowa w ust. 1, przez urzędy skarbowe.”;

6) w art. 4 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących:

1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek Państwa Członkowskiego lub państwa obcego przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej,

Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

3) świadków wezwanych do stawienia się przed sądem lub prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym lub podejrzanych wezwanych do stawienia się przed prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, którzy są poszukiwani, lub oskarżonych wezwanych do stawienia się przed sądem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są poszukiwani, lub skazanych, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej lub w sprawie o przestępstwo skarbowe, lub skazanych wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

4) cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu, przysługuje ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celnej, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wojewodzie, organom kontroli skarbowej, konsulowi, sądowi lub prokuraturze;

5) osób zaginionych lub osób zaginionych, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny być oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

6) osób lub pojazdów silnikowych o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzonych w celu przeprowadzania niejawnego nadzorowania lub kontroli przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu

Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

7) przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym, należących do jednej z poniższych kategorii:

a) pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statki wodne i statki powietrzne,

b) przyczepy i naczepy o masie własnej przekraczającej 750 kg, przyczepy turystyczne, urządzenia przemysłowe, silniki przyczepne i kontenery,

c) broń palna,

d) blankiety dokumentów urzędowych, które zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone,

e) wydane dokumenty tożsamości, takie jak: paszporty, dowody tożsamości, prawa jazdy, dokumenty pobytowe i dokumenty podróży, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione,

f) dowody rejestracyjne i tablice rejestracyjne pojazdów, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione,

g) banknoty (o spisanych numerach),

h) papiery wartościowe i środki płatnicze, takie jak: czeki, karty kredytowe, obligacje, akcje i dokumenty potwierdzające udział, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione

– przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;

8) przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym, należących do jednej z poniższych kategorii:

a) blankiety dokumentów urzędowych, które zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone,

b) wydane dokumenty tożsamości, takie jak: paszporty, dowody tożsamości, prawa jazdy, dokumenty pobytowe i dokumenty podróży, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione

– przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wojewodzie, konsulowi lub dyrektorowi urzędu morskiego;

9) przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym, należących do jednej z poniższych kategorii:

a) pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statki wodne i statki powietrzne,

b) przyczepy i naczepy o masie własnej przekraczającej 750 kg, przyczepy turystyczne, urządzenia przemysłowe, silniki przyczepne i kontenery,

c) dowody rejestracyjne i tablice rejestracyjne pojazdów, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione

– przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Biuru Ochrony Rządu, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, organom jednostek wojskowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub wojewodzie mazowieckiemu.

2. Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących przedmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 9, przysługuje organom samorządowym właściwym w sprawach rejestracji pojazdów.”;

7) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Urzędy skarbowe realizują dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 – 3 i 7, za pośrednictwem punktów dostępu, którymi są urzędy skarbowe, wyznaczone dla danego

województwa, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Punkty dostępu wyznaczone dla danego województwa realizują bezpośredni dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu właściwego wypełniania zadań, o których mowa w ust. 1, przez urzędy skarbowe.”;

8) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informacyjnego jest realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) w celu dokonywania wpisów danych VIS przez Straż Graniczną, konsula, wojewodę, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policję.

2. Organy określone w ust. 1 są obowiązane do:

- 1) wymiany krajowych danych VIS przez dokonywanie wpisów do Centralnego Wizowego Systemu Informacyjnego poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);
- 2) zapewnienia, aby dokonywane przez dany organ wpisy danych VIS były zgodne z prawem, a ponadto, aby te dane VIS były dokładne i aktualne;
- 3) zapewnienia usuwania dokonanych przez dany organ wpisów danych VIS po upływie okresu, na który wpisy te zostały wprowadzone;
- 4) niezwłocznego informowania centralnego organu technicznego KSI o ujawnionych nieprawidłowościach w związku z wykorzystaniem danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);
- 5) rozpatrywania wniosków Państw Członkowskich o uaktualnienie, uzupełnienie, skorygowanie lub wykasowanie dokonanego przez dany organ wpisu danych VIS oraz powiadamiania Państw Członkowskich o konieczności uaktualnienia, uzupełnienia, skorygowania lub wykasowania wpisów danych VIS dokonanych przez te Państwa Członkowskie.

3. Konsul lub wojewoda niezwłocznie powiadamiają Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie o nabyciu obywatelstwa polskiego przez osobę ubiegającą się o wizę w tym Państwie Członkowskim lub Państwach Członkowskich.”;

9) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informacyjnego realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) umożliwiającą wgląd do danych VIS w celu:

1) rozpatrzenia złożonych wniosków wizowych oraz podjęcia decyzji dotyczących tych wniosków, jak również decyzji o unieważnieniu, przedłużeniu lub skróceniu okresu ważności wize, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policji;

2) przeprowadzania konsultacji między centralnymi organami wizowymi w sprawie wniosków wizowych zgodnie z art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;

3) sporządzania sprawozdań i statystyk przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policji;

4) sprawdzania na przejściach granicznych tożsamości posiadacza wize, autentyczności wize lub spełniania warunków wjazdu na terytorium Państw Członkowskich zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1) przysługuje Straży Granicznej i Służbie Celnej;

5) sprawdzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tożsamości posiadacza wize, autentyczności wize lub spełniania warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich przysługuje komendantowi wojewódzkiemu Policji, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Policji, komendantowi oddziału Straży Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;

6) zidentyfikowania osoby, która nie spełnia lub przestała spełniać warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;

7) określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy zgodnie z art. 9 i 21 rozporządzenia (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz. Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;

8) rozpatrzenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Radzie do Spraw Uchodźców;

9) realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) przysługuje konsulowi lub wojewodzie.”;

10) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, w przypadku, o którym mowa w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 49 ust. 4 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), jest organem uprawnionym do przekazania sprawy Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, w celu podjęcia działań mediacyjnych.”;

11) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykorzystywania Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) jako krajowego interfejsu Wizowego Systemu Informacyjnego, w tym sposób dokonywania wpisów danych VIS, a także wglądu do danych VIS, mając na względzie prawidłowe wykonanie przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań wynikających z udziału w Wizowym Systemie Informacyjnym.”;

12) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku stwierdzenia przez organ, który dokonał wpisu danych SIS, że upłynął okres konieczny do osiągnięcia celów, dla których wpis został dokonany, lub jest brak podstaw prawnych do dalszego przechowywania tych danych SIS albo że nie upłynął okres konieczny do osiągnięcia celów, dla których dany wpis został dokonany, organ ten odpowiednio usuwa dane SIS albo przedłuża termin przechowywania danych SIS, zawiadamiając jednocześnie o tym fakcie centralny organ techniczny KSI.”;

13) w art. 27 w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) współpracy z Jednostką Narodową Europolu w zakresie udzielania zgody na dostęp Europejskiego Urzędu Policji (Europol) do danych VIS;”;

b) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12) zapobiegania wykorzystywaniu Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) przez osoby nieuprawnione korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;

13) zapewnienia możliwości późniejszej weryfikacji i stwierdzenia, które dane zostały wprowadzone poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz kiedy i przez kogo zostały wykorzystane, a także, w jakim zakresie zostały udostępnione;”;

c) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) zapewnienia, aby osoby uprawnione do korzystania z Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) miały dostęp wyłącznie do danych w zakresie zgodnym z upoważnieniami wynikającymi z przepisów ustawy.”;

14) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. W przypadku dokonywania jakichkolwiek zmian w Krajowym Systemie Informatycznym (KSI) po jego uruchomieniu centralny organ techniczny KSI jest obowiązany przed wdrożeniem tych zmian do uzyskania pisemnej opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w zakresie spełniania przez Krajowy System Informatyczny (KSI) wymogów określonych w art. 4 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 4 i 9 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca

2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), oraz opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

2. W celu wydania opinii minister właściwy do spraw wewnętrznych przeprowadza kontrolę w zakresie spełniania przez Krajowy System Informatyczny (KSI) wymogów, o których mowa w ust. 1.

3. Po przeprowadzeniu kontroli minister właściwy do spraw wewnętrznych przedstawia centralnemu organowi technicznemu KSI pisemną opinię, o której mowa w ust. 1, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w Krajowym Systemie Informatycznym (KSI) przekazuje centralnemu organowi technicznemu KSI zalecenia pokontrolne w formie pisemnej. W przypadku przekazania zaleceń pokontrolnych przepis art. 31 stosuje się odpowiednio do centralnego organu technicznego KSI.

4. W przypadku niezgłoszenia przez centralny organ techniczny KSI zastrzeżeń, jak również w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, centralny organ techniczny KSI jest obowiązany wykonać zalecenia pokontrolne, a następnie wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 2.

5. Uzyskanie opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, o której mowa w ust. 1, następuje w zakresie i w trybie określonym w art. 30 – 32.”;

15) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W ramach struktury Komendy Głównej Policji wyznacza się komórkę organizacyjną będącą biurem SIRENE, zapewniającą w szczególności wymianę informacji uzupełniających w trybie i zgodnie z zasadami określonymi w podręczniku SIRENE, o którym mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 8 ust. 4 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).”;

16) w art. 46 uchyla się pkt 2;

- 17) użyte w art. 14, 16, 27, 39 i 46, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „System Informacji Wizowej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Wizowy System Informacyjny”;
- 18) użyte w art. 27, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy:
- a) „Centralny System Informacji Wizowej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Centralny Wizowy System Informacyjny”,
 - b) „jednostka centralna Systemu Informacyjnego Schengen” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „system centralny SIS II”;
- 19) użyte w art. 26, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „moduł krajowy” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „system krajowy N.SIS II”;
- 20) użyte w art. 7, 8, 10, 15 – 21, 24 – 30, 33 – 35, 37, 43 i 44 oraz tytule rozdziału 4, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „Krajowy System Informatyczny” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Krajowy System Informatyczny (KSI)”;
- 21) użyte w art. 23 i 35 – 37, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „Biuro SIRENE” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „biuro SIRENE”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.³⁾) w art. 43 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) przetwarzanych przez właściwe organy na potrzeby udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 57 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. W decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zobowiązującej cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w tej decyzji orzeka się o unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy.

6b. Jeżeli w decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”;

2) w art. 58 po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zobowiązującej cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w tej decyzji orzeka się o unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy.

4b. Jeżeli w decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”;

3) w art. 68:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3, orzeka się o wydaleniu cudzoziemca i unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli w decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”;

4) w art. 69:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, orzeka się o wydaleniu cudzoziemca i unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli w decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa

obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”;

5) w art. 90:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) orzeka się o unieważnieniu wizy.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Decyzja o wydaleniu powoduje z mocy prawa cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.

4. Decyzja o wydaleniu wydana na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 11 lub 12 powoduje z mocy prawa unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli w decyzji o wydaleniu orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”;

6) w art. 97:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej orzeka się o unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powoduje z mocy prawa cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.

5. Decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydana w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 11 lub 12, powoduje z mocy prawa unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Jeżeli w decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego

państwa obszaru Schengen, organ, który wydał decyzję, informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1695, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ przyjmujący wniosek odnotowuje wygaśnięcie decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dokumentach podróży wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.”;

2) w art. 48:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli nie istnieją okoliczności uzasadniające udzielenie ochrony uzupełniającej albo zgody na pobyt tolerowany, w decyzji, w której odmawia się nadania statusu uchodźcy wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, orzeka się o ich wydaleniu i unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy, z wyłączeniem przypadku, gdy cudzoziemiec.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli w decyzji, w której odmawia się nadania statusu uchodźcy wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, Szef Urzędu informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”;

3) w art. 91:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W decyzji o pozbawieniu azylu orzeka się o wydaleniu i unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli w decyzji o pozbawieniu azylu orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, Szef Urzędu informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”;

4) w art. 102:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany orzeka się o wydaleniu, unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy i określa się termin opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie dłuższy niż 14 dni, chyba że przed wydaniem decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany cudzoziemcowi wydano decyzję o wydaleniu, która nie została wykonana.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli w decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, Szef Urzędu informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”;

5) w art. 117b ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Z dniem opuszczenia przez cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wygasa udzielone mu zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.”.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1:

- 1) pkt 3 lit. b w zakresie dotyczącym art. 2 pkt 5,
- 2) pkt 3 lit. c,
- 3) pkt 3 lit. d w zakresie dotyczącym art. 2 pkt 10,
- 4) pkt 3 lit. e i g – i,
- 5) pkt 10, 14 – 16, pkt 18 lit. b, pkt 19 i 21

– które wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia

2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach oraz ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 216, poz. 1367, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33 i Nr 31, poz. 206.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33 poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 216, poz. 1367 i Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 95, poz. 790.

UZASADNIENIE

I. Wprowadzenie

Potrzeba przyjęcia ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz. U. Nr 165, poz. 1170), zwanej dalej „ustawą”, jest związana z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej i koniecznością wypełnienia powstałych z tego tytułu zobowiązań. Wdrożenie przepisów tzw. dorobku prawnego Schengen jest m.in. jednym z elementów właściwego udziału w Systemie Informacyjnym Schengen.

Celem opracowania ustawy zmieniającej ustawę o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej, zwaną dalej „ustawą nowelizującą”, jest usunięcie wszelkich wątpliwości interpretacyjnych i doprecyzowanie zakresu stosowania ustawy, które zostały zaobserwowane podczas pierwszego roku jej obowiązywania. Ponadto istotne jest przygotowanie podstaw prawnych zapewniających uprawnionym organom możliwość dostępu do Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), zwany dalej „SIS II”, bez jakichkolwiek opóźnień, tj. z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. UE L 381, poz. 4).

Szczegółowe uzasadnienie i opis wprowadzonych zmian znajduje się w dalszej części niniejszego uzasadnienia do projektu ustawy nowelizującej.

II. Obowiązujący stan prawny

W dniu 14 czerwca 1985 r. w Schengen Francja, Niemcy, Belgia, Holandia oraz Luksemburg podpisały umowę o stopniowym znoszeniu kontroli na wspólnych przejściach granicznych, zwaną dalej „Układem z Schengen”. Przyjęcie Układu z Schengen miało na celu umożliwienie realizacji swobody przemieszczania się osób na obszarze państw Unii Europejskiej. Mając na uwadze konieczność wprowadzenia przepisów wyżej wskazanego porozumienia

w życie, w dniu 19 czerwca 1990 r. zawarta została również Konwencja Wykonawcza do Układu z Schengen (KWS) z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach. W przepisach tytułu IV przedmiotowej konwencji przewidziano utworzenie i sprecyzowano zasady funkcjonowania Systemu Informacyjnego Schengen (ang. Schengen Information System, zwany dalej „SIS”).

Warto nadmienić, że oba wyżej wskazane dokumenty międzynarodowe pozostawały poza *acquis communautaire*. Dorobek prawny Schengen (w tym również obie wyżej cytowane umowy międzynarodowe) dopiero na podstawie przepisów Traktatu Amsterdamskiego z 1997 r. stał się integralną częścią prawa Unii Europejskiej/wspólnotowego obowiązującego wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Rozszerzenie Unii Europejskiej, do którego doszło w 2004 r., spowodowało konieczność włączenia do „obszaru Schengen” dziesięciu nowych państw członkowskich UE. W związku z faktem, że ówczesna infrastruktura techniczna SIS została przewidziana do obsługiwanie maksymalnie 18 państw, nie było możliwości przyłączenia nowych państw członkowskich UE do funkcjonującego systemu. Warto również wspomnieć o dokonującym się postępie technicznym, dzięki któremu pojawiła się możliwość przetwarzania nie tylko danych tekstowych, ale również innych danych, np. danych biometrycznych. W związku z powyższym, w celu dostosowania SIS do najnowszych rozwiązań informatycznych i technologicznych (np. przekazywania danych biometrycznych) oraz stworzenia możliwości technicznych przyłączenia do systemu nowych państw członkowskich UE, zdecydowano o zastąpieniu SIS nowym systemem. Dlatego też rozpoczęto prace nad budową Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji, zwanego dalej „SIS II”, i Wizowego Systemu Informacyjnego tzw. VIS, ang. Visa Information System, zwany dalej „VIS”. Celem utworzenia systemu VIS jest wymiana danych o wizach między państwami członkowskimi, które zniosły kontrole na granicach wewnętrznych i zapewniają swobodę przepływu osób.

Do podstaw prawnych utworzenia SIS II zaliczyć należy m.in. rozporządzenie Rady (WE) nr 2424/2001 z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. UE L 328, poz. 4) oraz decyzję Rady 2001/886/WSiSW z dnia 6

grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. UE L 328, poz. 1).

Przedmiotowe rozporządzenie nr 2424/2001 oraz decyzja 2001/886/WSiSW miały obowiązywać do dnia 31 grudnia 2006 r. Jednakże okazało się, że proces budowania SIS II będzie trwał dłużej niż pierwotnie przewidywano. W związku z tym, w celu zapewnienia środków finansowych na rozwój SIS II, również po 31 grudnia 2006 r. powstała konieczność przedłużenia okresu obowiązywania wyżej wskazanych aktów prawnych. Dlatego też zdecydowano się na wydanie rozporządzenia Rady (WE) nr 1988/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2424/2001 w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) 1988/2006 (Dz. UE L 411, poz. 63), oraz wydanie decyzji Rady 2006/1007/WSiSW z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniającej decyzję 2001/886/WSiSW w sprawie Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. UE L 411, poz. 78).

Ponadto warto dodać, że szczegółowe przepisy dotyczące utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS II zostały zapisane w postanowieniach rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. oraz decyzji Rady z dnia 12 czerwca 2007 r. nr 533/2007 w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. UE L 205, poz. 63), a także rozporządzenia (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. UE L 381, poz. 1).

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1987/2006 stanowi niezbędną podstawę prawną dla systemu SIS II w kwestiach objętych zakresem stosowania Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (tzw. I filar), natomiast decyzja Rady nr 533/2007 stanowi niezbędną podstawę prawną dla systemu SIS II w kwestiach objętych zakresem stosowania Traktatu o Unii Europejskiej (tzw. III filar).

W związku z przedłużaniem się prac nad wprowadzeniem SIS II i VIS oraz chęcią przystąpienia nowych państw członkowskich do SIS na podstawie propozycji Portugalii powstała tzw. koncepcja SISone4ALL, mająca na celu podłączenie nowych państw członkowskich do funkcjonującego SIS. SISone4ALL został pomyślany jako rozwiązanie tymczasowe,

umożliwiający włączenie nowych państw do wówczas funkcjonującego SIS, natomiast docelowo wszystkie państwa członkowskie zobowiązały się do wprowadzenia SIS II.

Zagadnienia związane z funkcjonowaniem VIS uregulowane zostały w decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Systemu Informacji Wizowej (VIS) (Dz. UE L 213, poz. 5), rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. UE L 105, poz. 1), rozporządzeniu 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz. UE L 385, poz. 1) oraz decyzji Komisji 2006/752/WE z dnia 3 listopada 2006 r. ustanawiającej lokalizację Systemu Informacji Wizowej (VIS) w fazie jego rozwoju (Dz. UE L 305, poz. 13). Jednakże powyżej wskazane akty prawne nie wyczerpywały w pełni przedmiotowego zagadnienia.

W związku z powyższym, w dniu 9 lipca 2008 r. zostało uchwalone rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2008/767 w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz. UE L 218, poz. 60), które kompleksowo uregulowało wszelkie zagadnienia funkcjonalne, instytucjonalne, materialne oraz proceduralne. Na uwagę zasługuje również decyzja Rady z dnia 23 czerwca 2008 r. nr 2008/633 w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz. UE L 218, poz. 129).

Jednym z podstawowych warunków uczestnictwa w systemach SIS, SIS II i VIS jest istnienie odpowiednich systemów krajowych. Wszystkie trzy systemy opierają się na modelu scentralizowanym, w którym istnieje system centralny („C.SIS” w przypadku SIS, „CS-SIS” w przypadku SIS II i „CS-VIS” – w przypadku VIS), do którego jest „podłączony” system krajowy („N.SIS” w przypadku SIS, „NS-SIS” w przypadku SIS II i „interfejs krajowy” – w przypadku VIS).

W dniu 24 sierpnia 2007 r. została uchwalona ustawa o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej, która zawiera przepisy umożliwiające udział Polski w SIS, SIS II i VIS. Przedmiotowy akt prawny ma na celu zapewnienie sprawnej realizacji określonych w przepisach unijnych kompetencji związanych z SIS, SIS II i VIS przez organy krajowe. W związku z powyższym w dokumencie wskazano, jakie kompetencje przysługują poszczególnym, wymienionym w ustawie organom. Dzięki uchwaleniu wyżej cytowanej ustawy zagwarantowano zgodność polskiego prawa z zasadami i środkami ochrony systemu i danych przewidzianych w przepisach europejskich, w szczególności w zakresie przetwarzania danych osobowych, w tym kontroli dostępu do sprzętu, kontroli nośników danych, kontroli gromadzenia danych, kontroli użytkownika, kontroli dostępu do danych, kontroli transmisji danych oraz kontroli dostarczania danych. Przepisy ustawy przewidziały również odpowiedzialność Skarbu Państwa za szkody spowodowane niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem związanym z wykorzystywaniem danych SIS lub VIS.

III. Przyczyny wprowadzenia zmian do ustawy

Po przeszło rocznym okresie obowiązywania ustawy doświadczenia związane z jej stosowaniem wskazują na konieczność podjęcia procesu legislacyjnego zmierzającego do zapewnienia jednolitej interpretacji przepisów oraz pełnej zgodności prawa polskiego z prawem wspólnotowym.

Ustawa nowelizująca wprowadza szereg zmian, których celem jest dostosowanie ustawy do prawa unijnego/wspólnotowego, tak aby w większym stopniu polskie przepisy odpowiadały założeniom i celom aktów wspólnotowych w zakresie SIS II i VIS. Wszystkie zmiany były konsultowane z organami uprawnionymi do udziału w SIS i VIS – podmiotami na co dzień wykonującymi przepisy ustawy w praktyce.

Warto zauważyć, że szereg zmian jest podyktowanych również koniecznością dostosowania przepisów ustawy w zakresie umożliwiającym udział w Systemie Informacyjnym Schengen drugiej generacji (SIS II), który ma zastąpić SIS I. Proponowane w ustawie nowelizującej zmiany mają charakter merytoryczny i zostały opisane w dalszej części uzasadnienia.

IV. Wykazanie różnic pomiędzy dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym – omówienie przepisów ustawy nowelizującej

Art. 1 pkt 1 ustawy nowelizującej – zmiana tytułu ustawy

Zmiana tytułu ustawy ma związek z dostosowaniem użytych w ustawie pojęć do nazewnictwa wspólnotowego i polega na zastąpieniu pojęcia „System Informacji Wizowej” przez termin „Wizowy System Informatyczny”.

Art. 1 pkt 2 ustawy nowelizującej – zmiana art. 1 ustawy

Zmiana art. 1 ustawy polegająca na zastąpieniu zwrotu „tryb udziału” przez zwrot „sposób realizacji udziału” ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych odnośnie do zakresu przedmiotowego ustawy, w szczególności braku przepisów proceduralnych.

Dodatkowo art. 1 ustawy określający przedmiot regulacji ustawowej w obecnym brzmieniu okazał się niejasny i niespójny. Wyrażenie „organów uprawnionych do dostępu do danych w zakresie wykorzystywania informacji” zastąpiono wyrażeniem „organów uprawnionych do wglądu do danych”. Dotychczas obowiązujący zapis był niespójny z przepisami ustawy, które definiują zakres dostępu poszczególnych organów do Krajowego Systemu Informatycznego, zwanego dalej „KSI” – przez określenie uprawnień do dokonywania wpisów i wglądu do danych, nie zaś w zakresie wykorzystywania informacji. Treść przedmiotowego przepisu uzupełniono również przez dodanie po słowie „obowiązków” wyrażenia „i uprawnień”, jako że ustawa w swojej treści odwołuje się nie tylko do obowiązków, ale także szeroko do uprawnień poszczególnych organów państwowych, wskazanych w szczególności w art. 3 – 4 i art. 7 ustawy.

Art. 1 pkt 3 lit. a ustawy nowelizującej – zmiana art. 2 pkt 1 i 2 ustawy

Art. 2 pkt 1 ustawy określa pojęcie „bezpośredniego dostępu”. Zaproponowane nowe brzmienie wynika z konieczności jasnego rozróżnienia pojęć stosowanych w przepisach ustawy. Należy zauważyć, że różnice pomiędzy pojęciami „dostęp do danych” a „wgląd do danych” nie zostały wystarczająco jasno sprecyzowane w ramach poszczególnych przepisów ustawy

i dlatego też niniejsza kwestia, aby nie powodować nieporozumień, powinna zostać ujęta w definicji pojęcia „bezpośredniego dostępu”.

Wprowadzona zmiana do art. 2 pkt 2 ustawy ma związek z dostosowaniem użytych w ustawie pojęć do nazewnictwa wspólnotowego. Ponadto istotnym jest, żeby określenie używane w obrębie całej ustawy znalazło swoje odzwierciedlenie w definicji, tak aby jego brzmienie nie budziło wątpliwości.

Art. 1 pkt 3 lit. b ustawy nowelizującej – zmiana art. 2 pkt 5 i 6 ustawy

Art. 2 pkt 5 ustawy definiuje „dane SIS” poprzez odesłanie do art. 94 KWS, który przewidywał istnienie jedynie SIS I. Zmiana polega na powiązaniu definicji „danych SIS” z aktami prawa wspólnotowego dotyczącymi SIS II, tj. z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz z art. 20 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). W związku z tym, że SIS I ma zostać zastąpiony przez SIS II, ustawa nowelizująca dostosowuje przepisy ustawy pod kątem możliwości wykonywania swoich uprawnień przez zaangażowane podmioty również po uruchomieniu SIS II bez konieczności dokonywania ponownych zmian. Należy jednakże podkreślić, że zgodnie z art. 5 ustawy nowelizującej zmiana art. 2 pkt 5 ustawy wchodzi w życie dopiero w momencie określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Art. 2 pkt 6 ustawy zawiera definicję „danych VIS”. Zmiana wprowadzona przez ustawę nowelizującą polega na powiązaniu definicji „danych VIS” z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS). Dotychczasowa regulacja nie zwierała takiego odniesienia z uwagi na brak odpowiedniej podstawy w prawie wspólnotowym. W 2008 r. ustawodawca wspólnotowy usunął lukę w prawie, uchwalając

wskazane rozporządzenie. Nawiązanie w ustawie do nowego ustawodawstwa wspólnotowego usuwa jakiegokolwiek wątpliwości interpretacyjne dotyczące definicji „danych VIS”.

Art. 1 pkt 2 lit. c ustawy nowelizującej – uchylenie art. 2 pkt 9 stawy

Uchylenie art. 2 pkt 9 ustawy definiującego pojęcie „jednostka centralna Systemu Informacyjnego Schengen” przez odwołanie do art. 92 ust. 3 KWS nastąpi z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), poprzez zastąpienie przez definicję „systemu centralnego SIS II” odwołującą się do aktów prawa wspólnotowego dotyczących SIS II, tj. art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz art. 4 ust.1 lit. a decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). Zgodnie z przepisami art. 5 ustawy nowelizującej zmiana art. 2 pkt 9 ustawy wchodzi w życie dopiero w momencie określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Art. 1 pkt 2 lit. d ustawy nowelizującej – zmiana art. 2 pkt 10 i 11 ustawy

Artykuł 2 pkt 10 ustawy definiuje pojęcie „kopia krajowa” przez odesłanie do jednostki centralnej Systemu Informacyjnego Schengen. Zmiana polega na powiązaniu definicji „kopia krajowa” z aktami prawa wspólnotowego dotyczącymi SIS II, tj. art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz powiązaniu z art. 4 ust. 1 lit. b decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). Zgodnie z art. 5 ustawy nowelizującej zmiana art. 2 pkt 10 ustawy wchodzi w życie dopiero w momencie określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2

rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Dotychczasowa treść art. 2 pkt 11 ustawy była niejasna, jeśli chodzi o zakres użycia zasobów KSI przez uprawnione organy. Pojęcie „dostęp do danych” zastosowane w ustawie obejmuje zarówno przekazywanie danych (wpisy), jak też wgląd do danych. Użyte w przedmiotowej definicji sformułowanie „przekazywanie oraz dostęp do danych” okazało się niejasne i zostało zastąpione pojęciem zdefiniowanym w ustawie, a mianowicie „wykorzystywanie danych”.

Ponadto dokonano zmiany definicji KSI poprzez ujęcie słowa „oprogramowania” w nawias i umieszczenie za sformułowaniem „narzędzi programowych”. Taka konstrukcja jest uzasadniona z punktu widzenia tożsamości znaczenia obu ww. określeń.

Art. 1 pkt 2 lit. e ustawy nowelizującej – uchylenie art. 2 pkt 12 ustawy

Uchylenie art. 2 pkt 12 ustawy definiującego pojęcie „moduł krajowy” poprzez odwołanie do art. 92 ust. 2 KWS, z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), nastąpi przez zastąpienie go definicją „systemu krajowego N.SIS II” odwołującą się do aktów prawa wspólnotowego dotyczących SIS II, tj. art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz art. 4 ust. 1 lit. b decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Art. 1 pkt 2 lit. f ustawy nowelizującej – zmiana art. 2 pkt 14 ustawy

Niniejsza zmiana art. 2 pkt 14 ustawy jest konsekwencją nadania nowego brzmienia pojęciu „bezpośredniego dostępu”, o którym mowa w art. 1 pkt 3 lit. a ustawy nowelizującej.

Ponadto w związku z dodaniem art. 3a i art. 4a, w których mowa jest o pośrednim dostępie i organach pełniących rolę punktów dostępu, niezbędne było uwzględnienie tego faktu w niniejszy definicji.

Art. 1 pkt 2 lit. g ustawy nowelizującej – dodanie art. 2 pkt 14a ustawy

Zmiana ma na celu wprowadzenie nowej definicji „system centralny SIS II”, która zastąpi pojęcie „jednostki centralnej Systemu Informacyjnego Schengen” z dniem określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). Zmiana ta ma charakter redakcyjny, a jej wprowadzenie wiąże się ściśle z potrzebą ujednoczenia nazewnictwa w prawie krajowym z terminologią stosowaną w prawie wspólnotowym dotyczącym SIS II, tj. art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz z art. 4 ust. 1 lit. a decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Art. 1 pkt 2 lit. h ustawy nowelizującej – zmiana art. 2 pkt 15 ustawy

Artykuł 2 pkt 15 ustawy definiuje pojęcie „Systemu Informacyjnego Schengen” przez odwołanie do art. 92 ust. 1 – 3 KWS. Proponowana zmiana polega na powiązaniu terminu „System Informacyjny Schengen” z aktami prawa wspólnotowego dotyczącymi SIS II, tj. art. 1 oraz 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz art. 1 oraz 4 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). Zgodnie z art. 5 ustawy nowelizującej zmiana art. 2 pkt 15 ustawy wchodzi w życie dopiero w momencie określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie

utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Art. 1 pkt 2 lit. i ustawy nowelizującej – dodanie art. 2 pkt 15a ustawy

Zaproponowana zmiana ma na celu wprowadzenie nowej definicji „systemu krajowego N.SIS II”, która zastąpi pojęcie „modułu krajowego” z dniem określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). Zmiana ta ma charakter redakcyjny, a jej wprowadzenie wiąże się ściśle z potrzebą ujednoczenia nazewnictwa w prawie krajowym z terminologią przyjętą w prawie wspólnotowym dotyczącym SIS II, tj. art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz z art. 4 ust. 1 lit. b decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Art. 1 pkt 2 lit. j ustawy nowelizującej – zmiana art. 2 pkt 16 i 17 ustawy

Wprowadzona zmiana do art. 2 pkt 16) ustawy ma związek z dostosowaniem użytych w ustawie pojęć do nazewnictwa wspólnotowego. Ponadto istotnym jest, żeby określenie używane w obrębie całej ustawy znalazło swoje odzwierciedlenie w definicji, tak aby jego brzmienie nie budziło wątpliwości.

Ponadto zmiana art. 2 ust. 17 ustawy ma na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych odnośnie definicji „wpis”. W myśl ustawy „wpis” to zespół faktycznych czynności, które skutkują wprowadzeniem do systemów VIS lub SIS określonych danych. Owe czynności faktyczne mogą polegać na dokonaniu wpisu, jego usunięciu lub modyfikacji. Również usunięcie czy modyfikacja skutkują wprowadzeniem danych, stanowią bowiem istotną dla użytkowników systemów informację. Zatem modyfikacja czy usunięcie prowadzą do skutku w postaci wprowadzenia nowego zestawu danych. Niemniej jednak, z uwagi na wątpliwości, jakie zgłosiły organy z związku z obecną redakcją definicji „wpis” została ona zmodyfikowana, przez wskazanie wprost, że wpis obejmuje również modyfikację lub usunięcie danych.

Art. 1 pkt 4 ustawy nowelizującej – zmiana art. 3 ustawy

Z uwagi na dużą ilość zmian w art. 3 ustawy nadane zostało nowe brzmienie tego przepisu. Art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy w dotychczasowym brzmieniu budził wątpliwości interpretacyjne z uwagi na użycie zwrotu „państwo obce”. Nie było jasne, czy przepis ten dotyczy zarówno ekstradycji czynnej jak i biernej, czy też tylko ekstradycji biernej. Obecny zapis ma na celu usunięcie zaobserwowanych wątpliwości. W nowej redakcji przepis ten jednoznacznie wskazuje uprawnienie sądów i prokuratur do dokonywania wpisów danych do SIS dotyczących osób w przypadku tzw. ekstradycji czynnej, czyli wystąpienia władzy polskiej do państwa obcego o wydanie danej osoby.

Z uwagi na obecne brzmienie art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy, w szczególności użycie wyrażenia „przed sądami”, istniały wątpliwości natury interpretacyjnej czy prokurator na etapie postępowania przygotowawczego posiada uprawnienia do dokonywania wpisów danych do SIS tej kategorii. Wprawdzie KWS przez pojęcie „organów sądowych” rozumie również prokuraturę, to jednak na gruncie obowiązującej ustawy z uwagi na wyraźne rozróżnienie między sądem a prokuraturą powyższe uprawnienie prokuratury nie było jednoznaczne.

Z praktycznego punktu widzenia zasadnym wydaje się przyjęcie rozwiązania polegającego na tym, że to sąd powinien dokonywać wpisów danych do SIS w ramach przysługujących mu uprawnień na etapie postępowania jurysdykcyjnego w fazie rozpoznawczej i wykonawczej, zaś w gestii prokuratora pozostaje umieszczanie wpisów w sprawach pozostających w fazie postępowania przygotowawczego. Dokonywanie wpisów danych do SIS przez sądy i prokuratury ma służyć poszukiwaniu osób bądź przedmiotów, dlatego też oczywistym jest, że organy te powinny w tym zakresie dzielić kompetencje w zależności od fazy postępowania karnego. Dlatego też użyty w analizowanym przepisie zwrot „do stawienia się przed sądami” zastąpiono zwrotem „do stawienia się przed sądem lub prokuratorem”.

We wskazanym przepisie wyraźnie wyróżniono ponadto pojęcia świadka, podejrzanego, oskarżonego i skazanego, zastępując poprzednie zwroty mówiące o „osobach wezwanych”, „osobach ściganych”, „osobach, wobec których powinien zostać wykonany wyrok” i „osobach wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary”.

Kolejną zmianą w obrębie tego przepisu było dodanie słów: „lub postępowania karnego skarbowego”. Zmiana ta ma na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu pojęcia „postępowanie karne” przez jednoznaczne wskazanie, iż pojęcie to oznacza również „postępowanie karne skarbowe”.

W art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy dokonano aktualizacji publikatora.

Zmiana dokonana w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy polega na usunięciu wątpliwości interpretacyjnych, co do kategorii osób podlegających wpisowi na podstawie tego przepisu. Ze zmodyfikowanego brzmienia tego artykułu jednoznacznie wynika, że organy uprawnione dokonują wpisu danych do SIS dotyczących osób zaginionych lub osób zaginionych, które dla ich ochrony lub w celu zapobieżenia stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny być oddane pod opiekę właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej.

Z uwagi na zbieżność zakresu przedmiotowego artykułu 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy, należało ten przepis usunąć. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do KSI w celu dokonywania wpisów danych do SIS dotyczących osób zaginionych w sposób wystarczający zapewnia przepis art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Zmiana art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy (obecnie jest to art. 3 ust. 1 pkt 6 z uwagi na zmianę brzmienia art. 3 ustawy) ma charakter uszczegóławiający znaczenie tego przepisu. Ustawodawca wprost wskazuje, że przez „pojazdy” rozumie „pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³”, co do tej pory powodowało wątpliwości interpretacyjne.

W art. 3 ust. 1 pkt. 6 lit. a oraz lit. b ustawy (poprzednio art. 3 ust. 1 pkt 7 lit. a oraz lit. b ustawy) ustawodawca rozszerzył listę instytucji uprawnionych do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu dokonywania wpisów danych do SIS o: Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerię Wojskową oraz Centralne Biuro Antykorupcyjne. Zmiana ta znajduje uzasadnienie z uwagi na ustawowe zadania i kompetencje wymienionych podmiotów w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 pkt 6 lit. a (poprzednio art. 3 ust. 1 pkt 7 lit. a ustawy).

Uprawnienie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do bezpośredniego dostępu do KSI w celu dokonania wpisów danych SIS, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 lit. a (poprzednio art. 3 ust. 1 pkt 7 lit. a ustawy) uzasadnione jest faktem, że zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74,

poz. 676, z późn. zm.) do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego należy m.in. rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw wymienionych w tym przepisie oraz ściganie sprawców. Funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wykonują czynności operacyjno-rozpoznawcze oraz dochodzeniowo-śledcze i w tym zakresie przysługują im uprawnienia procesowe Policji wynikające z przepisów Kodeksu postępowania karnego.

Analogiczna sytuacja dotyczy funkcjonariuszy Żandarmerii Wojskowej (art. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych – Dz. U. Nr 123, poz. 1353, z późn. zm.) i Centralnego Biura Antykorupcyjnego (art. 13 i 14 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym – Dz. U. Nr 104, poz. 708, z późn. zm.).

W art. 3 ust 1 pkt 7 (poprzednio art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy) ujednolicono obecną terminologię zaczerpniętą z art. 100 KWS z nowymi pojęciami art. 38 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) przy jednoczesnym uwzględnieniu instytucji i nomenklatury specyficznej dla polskiego systemu prawnego. Stąd słowa: „przedmiotów do celów ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód” zastąpiono słowami: „przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód”.

Ponadto w art. 3 ust 1 pkt 7 (poprzednio art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy) rozszerzono katalog organów uprawnionych do dokonywania wpisów danych do SIS dotyczących przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym o: Żandarmerię Wojskową, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz dyrektora urzędu morskiego.

Z tego samego względu rozszerzono listę organów uprawnionych o Żandarmerię Wojskową. Art. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1353, z późn. zm.) nakłada na Żandarmerię Wojskową szeroki zakres zarówno zadań, jak i środków, którymi może się ona posługiwać w celu realizacji przewidzianych zadań. Do zadań Żandarmerii Wojskowej należy np. ujawnianie i ściganie sprawców, ujawnianie oraz zabezpieczanie dowodów przestępstw, a także wykroczeń. Warto dodać, że przy realizacji tych zadań Żandarmeria Wojskowa może poszukiwać sprawców przestępstw i wykroczeń oraz zaginionych żołnierzy, a także poszukiwać utracone

przez jednostki wojskowe: broń, amunicję, materiały wybuchowe i inne mienie wojskowe oraz materiały zawierające informacje niejawne. Może też wykonywać czynności operacyjno-rozpoznawcze, zabezpieczać ślady i dowody popełnienia przestępstw oraz wykroczeń, dokonywać czynności procesowych na zasadach przepisów o postępowaniu karnym, a także karnoskarbowym. Jednakże należy zauważyć, że swoje zadania Żandarmeria Wojskowa może wykonywać nie tylko w stosunku do żołnierzy, ale w określonych okolicznościach również pracowników zatrudnionych w jednostkach wojskowych, a także osób współdziałających w popełnieniu czynu zabronionego. Wskazane powyżej niektóre z uprawnień Żandarmerii Wojskowej, a także katalog osób podlegających jej działaniom, zdają się uzasadniać przyznanie temu organowi uprawnień z art. 3 ust. 1 pkt 7 (poprzednio art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy).

Posiadanie podobnych uprawnień przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych odnośnie dowodów rejestracyjnych pojazdów, tablic rejestracyjnych oraz praw jazdy uzasadnia dodanie go do katalogu organów uprawnionych do dokonywania wpisów danych do SIS w omawianym zakresie. Minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi centralną ewidencję pojazdów, a także jest administratorem danych w niej zawartych (art. 80a ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.). W ewidencji tej gromadzi się m.in. informacje o utraconych dowodach rejestracyjnych oraz tablicach rejestracyjnych. W związku z tym minister właściwy do spraw wewnętrznych posiada informacje na temat dowodów rejestracyjnych oraz tablic rejestracyjnych, które powinny podlegać zatrzymaniu.

Dyrektorom urzędów morskich przyznane zostało uprawnienie do dokonywania wpisów danych do SIS w zakresie utraconych oraz unieważnionych książeczek żeglarskich. Uzasadnieniem dla takiego rozwiązania jest fakt, że dyrektor urzędu morskiego w kraju jest organem właściwym w sprawach o wydanie, odmowę wydania, anulowanie i unieważnienie książeczek żeglarskich, (art. 10, 13, 15 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258, z późn. zm.). Ponadto dyrektorzy urzędów morskich prowadzą ewidencję wydanych, anulowanych i unieważnionych książeczek żeglarskich (§ 10 w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 kwietnia 2003 r. w sprawie książeczki żeglarskiej i opłat za jej wystawienie – Dz. U. Nr 65, poz. 604). Książeczka żeglarska stwierdza tożsamość jej posiadacza i przebieg pracy na statkach, a także uprawnia go do pracy na statku w czasie podróży morskiej i do przekroczenia granic Polski (art. 9 ust. 1 ustawy z dnia

23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych). W związku ze swoimi kompetencjami, organ ten posiada informacje na temat książeczek żeglarskich, które powinny podlegać zatrzymaniu. Mając to na uwadze dyrektorzy urzędów morskich powinni mieć dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych do SIS dotyczących książeczek żeglarskich w omawianym zakresie.

Dodany został ust. 3 w następującym brzmieniu: „Organy uprawnione, o których mowa w ust.1, dokonujące wpisów danych są zobowiązane do zapewnienia ich zgodności z prawem, dokładności i aktualności.”. Przepis ten nakłada na organy obowiązek staranności przy wpisywaniu danych do SIS. Zmiana ta znajduje uzasadnienie w fakcie, że Komendant Główny Policji jako centralny organ techniczny KSI, nie ma uprawnień do ustalania zgodności z prawem, dokładności i aktualności wpisów dokonywanych przez organy, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, gdyż nie ma tytułu prawnego do wglądu do spraw i materiałów stanowiących podstawę wpisu do SIS przez organy uprawnione. Wprowadzenie proponowanego przepisu ma na celu uczulenie organów, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, na konieczność przekazywania wpisów zgodnych z prawem, aktualnych i rzetelnych. Jednocześnie podkreślenia wymaga kwestia konieczności zapewnienia przez organy państwa zgodności wpisów z prawem ich dokładności i aktualności, co wynika z zasady legalizmu działania władzy publicznej (art. 7 Konstytucji RP).

Art. 1 pkt 5 ustawy nowelizującej – dodanie nowego art. 3a ustawy

Dodany został nowy art. 3a dający możliwość pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS, w odniesieniu do przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania, jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym dla urzędów skarbowych za pośrednictwem jednego punktu dostępu dla każdego województwa, którym będzie wyznaczony urząd skarbowy. Wskazanie upoważnionych organów nastąpi w drodze zarządzenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Dostęp będzie realizowany przy wykorzystaniu terminali i infrastruktury jednego urzędu skarbowego w każdym województwie. W celu realizacji takiego rozwiązania w każdym województwie zostałby wyznaczony jeden urząd skarbowy, który działałby na rzecz pozostałych jednostek w danym województwie, w zakresie dokonywania wpisów danych SIS.

Niniejsze rozwiązanie oprócz zapobieżenia generowaniu wysokich kosztów, wydaje się być uzasadnione również z punktu widzenia potencjalnej częstotliwości pobierania danych.

Artykuł 3a ust. 2 ustawy zawiera jednocześnie wskazanie, że wyznaczone urzędy skarbowe, po jednym w każdym województwie, korzystałyby z dostępu bezpośredniego. Przyjęcie takiej konstrukcji wydaje się być uzasadnione z punktu widzenia, określenia zasad dostępu dla wąskiej grupy wyznaczonych urzędów skarbowych, gdyż dotychczas ustawa nie przewidywała możliwości dostępu do danych SIS urzędów skarbowych. Natomiast umieszczenie urzędów skarbowych w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy jako kolejnego uprawnionego podmiotu nie byłoby właściwe, ponieważ wskazywałoby na uprawnienie do bezpośredniego dostępu dla wszystkich urzędów skarbowych, a faktycznie tylko kilka wyznaczonych urzędów będzie miało takie kompetencje. Pozostałe urzędy skarbowe będą realizowały de facto dostęp pośredni.

Art. 1 pkt 6 ustawy nowelizującej – zmiana art. 4 ust. 1 i 2 ustawy

Z uwagi na dużą ilość zmian w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy nadane zostało nowe brzmienie przedmiotowym przepisom.

W art. 4 ust. 1 ustawy wszędzie po słowach, gdzie występowało pojęcie „postępowanie karne” dodane zostały słowa: „lub postępowanie karne skarbowe”. Zmiana ta ma na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu pojęcia „postępowanie karne” dzięki jednoznaczemu wskazaniu, że pojęcie to oznacza również „postępowanie karne skarbowe”.

Zmiana art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy jest konsekwencją zmiany dokonanej w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy.

Zmiana dokonana w art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy ma charakter redakcyjny i jest związana z nadaniem nowego brzmienia niniejszemu przepisowi przez przepisy art. 16 ustawy z dnia 24 października 2008 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Ponadto w art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy do katalogu organów uprawnionych do wglądu do danych SIS dotyczących cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, dodano Służbę Wywiadu Wojskowego. Niniejsza zmiana jest związana z zakresem i charakterem zadań, do których wykonywania Służba Wywiadu Wojskowego jest uprawniona i zobowiązana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 czerwca

2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 709, z późn. zm.).

Zmiana dokonana w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy jest konsekwencją zmiany art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy i polega na usunięciu wątpliwości interpretacyjnych co do kategorii osób w nim wymienionych.

Przepis art. 4 ust. 1 pkt 6 ustawy został usunięty z uwagi na zbieżność jego zakresu przedmiotowego z przepisem art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących osób zaginionych w sposób wystarczający zapewnia przepis art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Zmiana art. 4 ust. 1 pkt 7 (obecnie jest to art. 4 ust. 1 pkt 6 z uwagi na zmianę brzmienia art. 4 ustawy) ma charakter uszczegóławiający znaczenie przepisu i jest konsekwencją zmiany dokonanej w art. 3 ust. 1 pkt 6 (poprzednio art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy). W zmienionym art. 4 ust. 1 pkt 6 ustawy wskazano wprost, że przez „pojazdy” należy rozumieć „pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³”, co do tej pory powodowało wątpliwości interpretacyjne.

Ponadto w art. 4 ust. 1 pkt 6 (poprzednio art. 4 ust. 1 pkt 7) ustawy do katalogu organów uprawnionych do wglądu do danych SIS dotyczących przedmiotów wprowadzonych w celu przeprowadzenia niejawnego nadzorowania lub kontroli dodano: Agencję Wywiadu oraz Służbę Wywiadu Wojskowego. Przedmiotowa zmiana znajduje swoje uzasadnienie w fakcie, że wyżej wskazane organy mają prawo do dokonywania wpisów danych do SIS w omawianym zakresie przewidziane w art. 3 ust. 1 pkt 6 lit. c i d (poprzednio art. 3 ust. 1 pkt 7 lit. c i d ustawy). W związku z powyższym, powinno się również przyznać uprawnienie dla przedmiotowych podmiotów również w zakresie wglądu do tych danych SIS.

W art. 4 ust 1 pkt 7 – 9 (poprzednio pkt 8 – 10) ustawy dokonano ujednoczenia obecnej terminologii zaczerpniętej z art. 100 KWS z nowymi pojęciami z art. 38 Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) przy jednoczesnym uwzględnieniu instytucji i nomenklatury specyficznej dla polskiego systemu prawnego. Dlatego też słowa: „przedmiotów do celów ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód” zastąpiono słowami: „przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód”.

Usunięto w art. 4 ust 1 pkt 7 – 9 (poprzednio pkt 8 – 10 oraz art. 4 ust. 2 ustawy) odwołanie do art. 100 ust. 3 KWS, a wprowadzono nowe rozwiązanie związane z wymienieniem w ustawie przedmiotów, o których mowa w art. 100 ust. 3 KWS, mające na celu uniknięcie konieczności kolejnej zmiany ustawy po utracie mocy obowiązującej przez KWS, co ma nastąpić po wdrożeniu SIS II.

Z katalogu organów określonych w art. 4 ust. 1 pkt 7 (poprzednio art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy) usunięty został minister właściwy do spraw wewnętrznych. Zmiana ta ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do uprawnień ministra właściwego do spraw wewnętrznych przyznanych na podstawie ustawy w związku z jego dotychczasowymi kompetencjami i zadaniami ustawowymi. W związku z powyższym, minister właściwy do spraw wewnętrznych został dodany do katalogu organów w art. 4 ust. 1 pkt 8 (poprzednio art. 4 ust. 1 pkt 9) ustawy. Jednakże wprowadzona zmiana zdaje się mieć charakter redakcyjny (uszczegóławiający – ograniczający uprawnienia ministra do wglądu do danych SIS dotyczących jedynie wydanych dokumentów tożsamości) i nie nadaje nowych uprawnień i obowiązków ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Warto zauważyć, że na podstawie obowiązujących przepisów wyżej wskazany minister posiadał już uprawnienia do wglądu do danych SIS, o których mowa w art. 100 KWS, w tym również wydanych dokumentów tożsamości, tj. paszportów oraz dowodów osobistych podlegających zatrzymaniu.

Ponadto katalog organów uprawionych do wglądu do danych SIS na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 8 (poprzednio art. 4 ust. 1 pkt 9 ustawy) rozszerzono o dyrektorów urzędów morskich. Zmiana ta jest konsekwencją przyznania temu organowi uprawnień w art. 3 ust. 1 pkt 7 (poprzednio art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy) do dokonywania wpisów danych do SIS. Dyrektor urzędu morskiego jako organ krajowy właściwy w sprawach o wydanie, odmowę wydania, anulowanie i unieważnienie książeczek żeglarskich (art. 10, 13, 15 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych) oraz jako organ, który prowadzi ewidencję wydanych, anulowanych i unieważnionych książeczek żeglarskich (§ 10 oraz § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 kwietnia 2003 r. w sprawie książeczki żeglarskiej i opłat za jej wystawienie), powinien mieć dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących książeczek żeglarskich podlegających zatrzymaniu.

Zmiana dokonana w art. 4 ust. 1 pkt 9 (poprzednio art. 4 ust. 1 pkt 10) ustawy polega na dodaniu do katalogu organów uprawnionych do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS ministra właściwego do spraw wewnętrznych znajduje swoje uzasadnienie w ustawowych zadaniach i kompetencjach przedmiotowego podmiotu. Minister ten prowadzi centralną ewidencję pojazdów, a także jest administratorem danych znajdujących się w wyżej wskazanej ewidencji (art. 80a ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym – Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.). Jako administrator danych minister właściwy do spraw wewnętrznych posiada uprawnienie do podejmowania decyzji odnośnie celów i środków przetwarzania danych osobowych (art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych – Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.).

Z kolei wykreślenie z listy organów wymienionych w treści art. 4 ust. 1 pkt 9 (poprzednio art. 4 ust. 1 pkt 10 ustawy – Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, organów kontroli skarbowej oraz Służby Celnej wynika z faktu, że uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących przedmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 9 (poprzednio art. 4 ust. 1 pkt 10 ustawy), wyżej wskazanym organom przysługuje już na mocy art. 4 ust. 1 pkt 7 (poprzednio art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy).

Art. 1 pkt 7 ustawy nowelizującej – dodanie nowego art. 4a ustawy

Dodany został nowy artykuł 4a dający możliwość pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wglądu do danych SIS w odniesieniu do:

- osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania,
- osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania,
- świadków wezwanych do stawienia się przed sądem lub prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, lub podejrzanych wezwanych do stawienia się przed prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, którzy są poszukiwani, lub oskarżonych wezwanych do stawienia się przed sądem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym

skarbowym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są poszukiwani, lub skazanych, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej lub w sprawie o przestępstwo skarbowe, lub skazanych wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca ich pobytu,

- przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania, jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym,

dla urzędów skarbowych za pośrednictwem jednego punktu dostępu dla każdego województwa, którym będzie wyznaczony urząd skarbowy. Wskazanie upoważnionych organów nastąpi w drodze zarządzenia ministra właściwego ds. finansów publicznych. Dostęp będzie realizowany przy wykorzystaniu terminali i infrastruktury jednego urzędu skarbowego w każdym województwie. W celu realizacji takiego rozwiązania zostałyby wyznaczony jeden urząd skarbowy, który działałby na rzecz pozostałych jednostek w danym województwie, w zakresie dokonywania wglądu do danych SIS. Niniejsze rozwiązanie oprócz zapobieżenia generowaniu wysokich kosztów wydaje się być uzasadnione również z punktu widzenia potencjalnej częstotliwości pobierania danych.

Art. 4a ust. 2 ustawy zawiera jednocześnie wskazanie, że wyznaczone urzędy skarbowe, po jednym w każdym województwie, korzystałyby z dostępu bezpośredniego. Przyjęcie takiej konstrukcji wydaje się być uzasadnione z punktu widzenia określenia zasad dostępu dla wąskiej grupy wyznaczonych organów. Warto zauważyć, że obowiązująca ustawa nie przewidywała możliwości dostępu urzędów skarbowych do danych SIS. Natomiast umieszczenie urzędów skarbowych w art. 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 7 jako kolejnego uprawnionego podmiotu nie byłoby właściwe, ponieważ wskazywałoby na uprawnienie do bezpośredniego dostępu dla wszystkich urzędów skarbowych, a faktycznie tylko kilka wyznaczonych jednostek będzie miało takie kompetencje. Pozostałe urzędy skarbowe będą realizowały de facto dostęp pośredni.

Art. 1 pkt 8 ustawy nowelizującej – nadanie nowego brzmienia art. 5 ustawy

Zmiana niniejszego przepisu polega na usunięciu z art. 5 ust. 1 słów „zmieniania lub usuwania”. Jest to uzasadnione nową redakcją artykułu 2 pkt 17 ustawy, zawierającego definicję wpisu. W nowym pojęciu wpisu mieści się nie tylko wprowadzanie danych, ale również ich modyfikacja lub usunięcie. Powtórne wymienienie owych czynności w art. 5 ust. 1 ustawy

byłoby zatem nie tylko niezrozumiałe, ale również wadliwe z punktu widzenia zasad techniki prawodawczej.

Zaproponowana zmiana w art. 5 w ust. 2 polega na uregulowaniu wprost w ustawie obowiązku organów, mających wgląd do danych VIS, w zakresie powiadamiania państwa członkowskiego, które dokonało wpisu danych VIS, o tym, że wpis ten jest błędny lub przetwarzanie danych w VIS jest niezgodne z prawem. Obowiązek ten wynika z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS). W obecnym stanie prawnym jest regulowany wprost jedynie obowiązek przyjmowania takich powiadomień od innych państw członkowskich i ustosunkowania się do nich.

Przewidywana zmiana, przez dodanie w art. 5 ust. 3, ma na celu jednoznaczne wskazanie obowiązku organów mających wgląd do danych VIS, w zakresie niezwłocznego powiadomienia państwa członkowskiego o nabyciu obywatelstwa polskiego przez osobę, która w tym państwie członkowskim ubiega się lub ubiegała się o wizę. Użyty w mniejszym przepisie wyraz „nabycia” pozwoli na wprowadzenie rozwiązania, dzięki któremu konsul lub wojewoda będą powiadamiać o nabyciu obywatelstwa w każdym trybie przewidzianym ustawą z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z późn. zm.). Obowiązek ten został nałożony na konsula oraz na wojewodę z uwagi na fakt, że przedmiotowe organy biorą udział w procedurze nadawania obywatelstwa polskiego zgodnie z przepisami ww. ustawy.

Wprowadzenie nowego ustępu wynika z postanowień art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS).

Ponadto warto zauważyć, że pozostałe dokonane zmiany mają charakter redakcyjny, a ich wprowadzenie wiąże się ściśle z potrzebą ujednoczenia nazewnictwa, w tym z nomenklaturą obowiązującą w prawie wspólnotowym.

Art. 1 pkt 9 ustawy nowelizującej – zmiana art. 6 ustawy

W projekcie ustawy nowelizującej zaproponowano nowe brzmienie całego art. 6 ustawy. Zabieg ten jest podyktowany dążeniem do zharmonizowania brzmienia przedmiotowego przepisu z treścią aktualnych regulacji wspólnotowych płynących z rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS). Zmiana ta została wprowadzona w art. 6 pkt 1 – 8 ustawy i ma charakter jedynie redakcyjny.

Ponadto została dokonana również zmiana polegająca na wprowadzeniu nowego pkt 9 w art. 6 ustawy. Zmiana ta jest konsekwencją obowiązku wynikającego z art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS). W celu wykonania przedmiotowego obowiązku organy muszą mieć dostęp w celu wglądu do danych VIS, aby zweryfikować, czy dana osoba, która uzyskała obywatelstwo polskie, nie została wpisana do VIS w celu rozpatrzenia złożonego przez nią wniosku o przyznanie wizy.

Art. 1 pkt 10 ustawy nowelizującej – zmiana art. 9 ustawy

Dotychczasowy przepis art. 9 ustawy odwoływał się do KWS, która przewidywała istnienie jedynie SIS I. Dokonana zmiana wiąże się ściśle z budową systemu SIS II i polega na dostosowaniu uprawnień Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych określonych w art. 9 ustawy do rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). Zgodnie z art. 5 ustawy nowelizującej proponowana zmiana art. 9 ustawy wejdzie w życie w momencie określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Art. 1 pkt 11 ustawy nowelizującej – zmiana art. 21 ust. 2 ustawy

Niniejsza zmiana ma na celu dostosowanie przepisu do nowej definicji wpisu, o której mowa w art. 1 pkt 2 lit. j ustawy nowelizującej. Należy zauważyć, że przez wpis jest rozumiana czynność faktyczna polegająca w szczególności na wprowadzeniu do Systemu Informacyjnego Schengen lub Wizowego Systemu Informacyjnego, a także zmiany lub usunięciu z Systemu Informacyjnego Schengen lub Wizowego Systemu Informacyjnego danych. Mając powyższe na uwadze zasadne wydaje się wykreślenie z art. 21 ust. 2 ustawy wyrazów „zmieniania i usuwania” zawartych w przywołanej definicji.

Art. 1 pkt 12 ustawy nowelizującej – art. 23 ust. 2 ustawy

Zmiana w przedmiotowym zakresie ma na celu doprecyzowanie art. 23 ust. 2, aby z tego przepisu bezpośrednio wynikało nie tylko uprawnienie organu do wcześniejszego usunięcia danych SIS, ale również do przedłużenia okresu przechowywania danych w uzasadnionych okolicznościach, co wynika z art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz art. 44 i 45 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). Wprowadzono tutaj określenie „przedłużenia wpisu”, odstępując od stosowanego w unijnych aktach prawnych terminu „podejmuje decyzję”, gdyż takie pojęcie mogłoby sugerować na gruncie prawa krajowego prawn-administracyjny charakter tej czynności, który mógłby skutkować koniecznością m.in. wydania i doręczenia decyzji oraz zapewnienia procedury odwoławczej.

Art. 1 pkt 13 lit. a ustawy nowelizującej – zmiana art. 27 ust. 1 pkt 7 ustawy

Konwencja sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu) (Dz. U. z 2005, Nr 29, poz. 243) posługuje się pojęciami „Europejski Urząd Policji (Europol)” (w szczególności tytuł Konwencji) oraz „Jednostka Narodowa Europolu” (w szczególności art. 4 Konwencji), uznano za zasadne zastąpienie użytych w ustawie terminów, tj. „Europejskie Biuro Policji Europol” oraz „Krajowy Oddział Europolu”, powyższymi pojęciami.

Art. 1 pkt 13 lit. b ustawy nowelizującej – zmiana art. 27 ust. 1 pkt 12 i 13 ustawy

Zmiana art. 27 ust. 1 pkt 12 ustawy polegająca na zastąpieniu słów: „systemu informatycznego przetwarzania danych” słowami „Krajowego Systemu Informatycznego (KSI)” ma charakter uszczegóławiający i redakcyjny. Podczas pierwszego roku stosowania ustawy pojawiły się wątpliwości co do znaczenia przedmiotowego przepisu i stąd wynikła konieczność jego modyfikacji.

Przepis art. 27 ust. 1 pkt 13 ustawy konkretyzuje postanowienia art. 118 ust. 1 lit. g oraz art. 103 KWS, które nie wymagają od stron Konwencji sprawdzania, w jakim celu dane zostały faktycznie wykorzystane. W związku z tym, z treści przepisu art. 27 ust. 1 pkt 13 ustawy wykreślić należało słowa „i w jakim celu dane te zostały wykorzystane”.

Art. 1 pkt 13 lit. c ustawy nowelizującej – zmiana art. 27 ust. 1 pkt 15 ustawy

Zmiana brzmienia przedmiotowego przepisu wynika z ustaleń poczynionych w toku konsultacji międzyresortowych na etapie opracowywania projektu ustawy nowelizującej. Wskazano wówczas, że centralny organ techniczny KSI, którego funkcję pełni Komendant Główny Policji, nie przydziela użytkownikom końcowym osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów ani poufnego trybu dostępu. Centralny organ techniczny KSI przydziela certyfikaty jedynie użytkownikom instytucjonalnym. Wobec powyższego wykreślono z art. 27 ust. 1 pkt 15 ustawy wyrazy „poprzez przydzielenie im osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufny tryb dostępu”.

Ponadto zastąpiono słowa: „systemu informatycznego przetwarzania danych” słowami „Krajowego Systemu Informatycznego (KSI)”. Zmiana ta ma charakter uszczegóławiający i redakcyjny. Podczas pierwszego roku stosowania ustawy pojawiły się wątpliwości odnośnie znaczenia przedmiotowego przepisu i stąd wynikła konieczność jego modyfikacji.

Art. 1 pkt 14 ustawy nowelizującej – zmiana art. 34 ustawy

Proponowana modyfikacja jest związana z przygotowaniem do wprowadzenia SIS II. Stąd odwołanie w art. 34 ustawy do rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania

i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). Zgodnie z art. 5 ustawy nowelizującej zmiana art. 34 ustawy wchodzi w życie w momencie określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Ponadto do art. 34 dodano jednocześnie ust. 3 – 5. Działanie takie ma na celu zastąpienie obowiązującego odwołania do art. 29 – 32 ustawy dot. zakresu i trybu uzyskiwania opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Tryb i zakres opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych został ujęty w kilku kolejnych ustępach, natomiast trybowi i zakresowi uzyskania opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych poświęcono osobny ustęp. Uzasadnieniem dla dokonania takich modyfikacji jest konieczność odwołania się, w przypadku ministra właściwego do spraw wewnętrznych, do aktualnych aktów unijnych/wspólnotowych w miejsce KWS. W odniesieniu do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych istniejące w ustawie odwołanie do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych pozostaje w mocy.

Art. 1 pkt 15 ustawy nowelizującej – zmiana art. 35 ust. 1 ustawy

Przedmiotowa zmiana jest podyktowana potrzebą utrzymania spójności terminologicznej aktów prawa europejskiego i krajowego w zakresie funkcjonowania oraz struktury biura SIRENE. Dlatego też należy zastąpić użyte w art. 35 ust. 1 ustawy sformułowanie „tworzy się” sformułowaniem „wyznacza się”, które zostało zaczerpnięte bezpośrednio z regulacji wspólnotowych. Uzasadnieniem dla proponowanej zmiany jest fakt możliwej błędnej interpretacji przedmiotowego przepisu, zakładającej konieczność powoływania biura SIRENE jako nowej jednostki organizacyjnej, a nie wyznaczania istniejącej już komórki organizacyjnej, która byłaby biurem SIRENE.

Jednocześnie istnieje potrzeba takiej modyfikacji przedmiotowego przepisu, aby w najpełniejszy sposób zrealizować założenia regulacji europejskich dotyczących praktycznych aspektów funkcjonowania biura SIRENE, przy możliwie najmniejszej ingerencji w aktualną strukturę organizacyjną Komendy Głównej Policji. Proponowane nowe brzmienie przepisu spełnia wymóg wyznaczenia biura SIRENE jako odrębnej organizacyjnie i samodzielnej jednostki,

a jednocześnie dopuszcza możliwość wyboru do tego celu już istniejącej w obrębie struktury KGP komórki organizacyjnej przy jednoczesnym utrzymaniu jej obecnego usytuowania w strukturze KGP (włączając w to specyficzne nazewnictwo poszczególnych komórek). Należy dodać, że w praktyce konieczne będzie uzupełnienie nazwy wyznaczonej komórki organizacyjnej w taki sposób, aby wynikało z niej wprost, że jest ona biurem SIRENE.

Zmiana tego przepisu ma również na celu dostosowanie zasad funkcjonowania biura SIRENE w związku z uruchomieniem SIS II bez konieczności jej ponownej zmiany. Dodatkowo dokonano modyfikacji proponowanego brzmienia art. 35 ust. 1 ustawy w taki sposób, aby uniknąć konieczności nowelizacji ustawy w przypadku kolejnej zmiany podręcznika SIRENE. Zgodnie z postawieniami art. 5 ustawy nowelizującej zmiana art. 35 ust. 1 ustawy wchodzi w życie w momencie określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Art. 1 pkt 16 ustawy nowelizującej – uchylenie art. 46 pkt 2 ustawy

Przepis art. 46 pkt 2 ustawy zawiera regulacje dotyczące wejścia w życie art. 3 ust. 1 pkt 6 i art. 4 ust. 1 pkt 6 ustawy. Uchylenie tego przepisu jest niezbędne w związku z uchyleniem art. 3 ust. 1 pkt 6 i art. 4 ust. 1 pkt 6 ustawy.

Art. 1 pkt 17 ustawy nowelizującej – zmiana ogólna niektórych terminów użytych w ustawie

Użyte w ustawie wyrażenia „System Informacji Wizowej” zastąpiono odpowiednio terminami „Wizowy System Informacyjny”. Zmiana dotyczy wszystkich miejsc występowania wyżej wskazanych zwrotów w różnej liczbie i przypadku. Wprowadzone zmiany mają charakter redakcyjny, a ich wprowadzenie wiąże się ściśle z potrzebą ujednoczenia nazewnictwa w prawie krajowym z nomenklaturą obowiązującą w prawie wspólnotowym. Wskazanie wprost przepisów, w których dane określenia zastępuje się innymi terminami, związane jest z postanowieniami art. 5 ustawy nowelizującej określającego inną datę wejścia w życie niektórych przepisów.

Art. 1 pkt 18 lit. a i b ustawy nowelizującej – zmiana ogólna niektórych terminów użytych w ustawie

Użyte w ustawie wyrażenia „Centralny System Informacji Wizowej” zastąpiono odpowiednio terminami „Centralny Wizowy System Informacyjny”. Zmiana dotyczy wszystkich miejsc występowania wyżej wskazanych zwrotów w różnej liczbie i przypadku.

Ponadto użyte w ustawie wyrażenia „jednostka centralna Systemu Informacyjnego Schengen” zastąpiono odpowiednio wyrazami „system centralny SIS II”. Zmiana dotyczy wszystkich miejsc występowania wyżej wskazanych zwrotów w różnej liczbie i przypadku. Wskazane zmiany są związane z wprowadzeniem nowych definicji, a mianowicie „system centralny SIS II”, które z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) zastąpią definicje „jednostka centralna Systemu Informacyjnego Schengen”.

Wprowadzone zmiany mają charakter redakcyjny, a ich wprowadzenie wiąże się ściśle z potrzebą ujednoczenia nazewnictwa w prawie krajowym z nomenklaturą obowiązującą w prawie wspólnotowym. Wskazanie wprost przepisów, w których dane określenia zastępuje się innymi terminami, jest związane z postanowieniami art. 5 ustawy nowelizującej określającego inną datę wejścia w życie niektórych przepisów.

Art. 1 pkt 19 ustawy nowelizującej – zmiana ogólna niektórych terminów użytych w ustawie

Użyte w ustawie wyrażenia „moduł krajowy” zastąpiono odpowiednio wyrazami „system krajowy N.SIS.II”. Zmiana dotyczy wszystkich miejsc występowania wyżej wskazanych zwrotów w różnej liczbie i przypadku. Wskazane zmiany są związane z wprowadzeniem nowych definicji, a mianowicie „system krajowy N.SIS.II”, które z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) zastąpią definicję „moduł krajowy”. Zmiany te mają charakter redakcyjny, a ich wprowadzenie wiąże się ściśle z potrzebą ujednoczenia nazewnictwa w prawie polskim z nomenklaturą obowiązującą w prawie wspólnotowym.

Wskazanie wprost przepisów, w których dane określenia zastępuje się innymi terminami, związane jest z postanowieniami art. 5 ustawy nowelizującej określającego inną datę wejścia w życie niektórych przepisów.

Art. 1 pkt 20 ustawy nowelizującej – zmiana ogólna niektórych terminów użytych w ustawie

Użyte w ustawie wyrażenie „Krajowy System Informatyczny” zastąpiono wyrażeniem „Krajowy System Informatyczny (KSI)”. Zmiana dotyczy wszystkich miejsc występowania wyżej wskazanych zwrotów w różnej liczbie i przypadku. Przedmiotowa modyfikacja ma charakter redakcyjny i porządkowy, a wynika z faktu, że w art. 1 ustawy pojawia się wyrażenie „Krajowy System Informatyczny (KSI)”, a także jest związana z tym określeniem nazwa „centralny organ techniczny KSI”. Zatem zasadne jest ujednoczenie brzmienia tego terminu w odniesieniu do treści całej ustawy. Wskazanie wprost przepisów, w których dane określenia zastępuje się innymi terminami, jest związane z postanowieniami art. 5 ustawy nowelizującej określającego inną datę wejścia w życie niektórych przepisów.

Art. 1 pkt 21 ustawy nowelizującej – zmiana ogólna niektórych terminów użytych w ustawie

Użyte w ustawie wyrażenie „Biuro SIRENE” zastąpiono wyrażeniem „biuro SIRENE”. Zmiana dotyczy wszystkich miejsc występowania wyżej wskazanych zwrotów w różnej liczbie i przypadku. Zmiana ma charakter redakcyjny i porządkowy, a także jest konsekwencją zmiany dokonanej w art. 35 ust. 1 ustawy. Wskazanie wprost przepisów, w których dane określenia zastępuje się innymi terminami, jest związane z postanowieniami art. 5 ustawy nowelizującej określającego inną datę wejścia w życie niektórych przepisów.

Art. 2 ustawy nowelizującej

Pojęcie „System Informacji Wizowej” występuje również poza ustawą, w szczególności w art. 43 ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Wobec zmiany nazwy systemu na „Wizowy System Informacyjny” wprowadzonej przez art. 1 pkt 12

ustawy nowelizującej należało dokonać także odpowiedniej zmiany we wskazanym przepisie ustawy o ochronie danych osobowych.

Art. 3 i art. 4 ustawy nowelizującej

Zmiany ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach i ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mają na celu – tak jak nowelizacja ustawy o udziale RP w SIS i VIS – dostosowanie tych aktów prawnych do art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych. Należy wskazać, że dopiero ww. projektowane przepisy umożliwią pełne stosowanie ww. rozporządzenia 767/2008. Ewentualne odsunięcie w czasie nowelizacji ww. ustaw (w najbliższym czasie nie są planowane prace nad ich zmianą) powodować będzie brak pełnego dostosowania polskich przepisów do regulacji europejskich. Jednocześnie należy zauważyć, że zmiany zaproponowane w ustawie o cudzoziemcach oraz ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mają wpływ na uprawnienia i obowiązki organów związane z funkcjonowaniem SIS i VIS, a zatem między zmienianymi ustawami występują także niewątpliwie związki tematyczne.

W związku z brzmieniem ww. przepisu art. 13 ww. rozporządzenia nr 767/2008 jest konieczne wprowadzenie zmian do przepisów krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wiz z mocy prawa. W świetle art. 13 przedmiotowego rozporządzenia jest to zabieg niedopuszczalny. Dlatego też w przepisach wyżej wymienionych ustaw przewidziano orzekanie o unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wize.

Wprowadzenie proponowanych zmian pozwoli na wyeliminowanie powstających wątpliwości interpretacyjnych – czy organ, który orzeka jedynie np. w przedmiocie wydalenia lub cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się, a wydana przez niego decyzja z mocy prawa wpływa na status wydanej wize – jest organem wizowym w rozumieniu art. 4 pkt 3 wyżej cytowanego rozporządzenia (odpowiedzialnym za sprawdzanie i podejmowanie decyzji w sprawie wniosków wizowych oraz za decyzje o unieważnieniu wize, jej cofnięcie lub przedłużenie).

Ponadto modyfikacje wprowadzane w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach i ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a związane z nałożeniem na organ wydający określonego typu decyzje obowiązku jednoczesnego orzekania w przedmiocie unieważnienia wizy, obejmują dostosowanie przepisów krajowych do obowiązujących uregulowań wspólnotowych w niniejszym zakresie.

Instytucja unieważnienia wizy jest ujęta w chwili obecnej w art. 90 ust. 3 oraz w art. 97 ust. 4 ustawy o cudzoziemcach. Ponieważ w wyżej wskazanych przepisach jest uregulowana również problematyka unieważnienia zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, a także zezwolenia na pracę, zmiana zasad dotyczących unieważniania wiz pociąga za sobą konieczność ujęcia przepisów dotyczących pozostałych kwestii w osobne ustępy i dokonania związanych z tym zmian redakcyjnych.

Art. 5 ustawy nowelizującej

Ustawa nowelizująca przewiduje wejście w życie zmian z dniem ogłoszenia z zastrzeżeniem, że przepisy, których celem jest dostosowanie stanu prawnego do wprowadzenia SIS II, wejdą w życie w momencie określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

V. Konieczność notyfikacji projektu zgodnie z trybem przewidzianym w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych

Zgodnie z przepisem art. 8 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji wszelkie projekty przepisów technicznych z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej, w takim przypadku jest wystarczająca informacja dotycząca

odpowiedniej normy. Natomiast zgodnie z art. 1 pkt 10 powyższej dyrektywy, projekt przepisu technicznego oznacza tekst specyfikacji technicznej lub innego wymagania włącznie z przepisami administracyjnymi mającymi na celu ich wdrożenie lub też właśnie wdrożonego jako przepisy techniczne, tekst będący w przygotowaniu, kiedy jeszcze mogą zostać wprowadzone zasadnicze zmiany. Mając powyższe na uwadze, że analizowana dyrektywa dotyczy projektów przepisów technicznych, w związku z czym ze względu na okoliczność, że przepisy ustawy nie mają charakteru przepisów technicznych nie ma więc obowiązku notyfikacji projektu w trybie art. 8 dyrektywy.

VI. Umieszczenie projektu w Biuletynie Informacji Publicznej

Zgodnie z przepisami art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej Centrum Projektów Informatycznych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (Władzy Wdrażającej Programy Europejskie, która uprzednio prowadziła prace związane z nowelizacją ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej) z dniem wysłania projektu do uzgodnień międzyresortowych. Nie zanotowano żadnego zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

VII. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Należy zauważyć, że przygotowanie projektu zostało poprzedzone szczegółowymi analizami prawnymi dotyczącymi prawodawstwa unijnego, jak i krajowego – w zakresie wynikającym z wymogów związanych z udziałem Polski w Systemie Informacyjnym Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz Wizowym Systemie Informacyjnym.

Mając powyższe na względzie stwierdzić należy, że regulacje projektu są zgodne z prawem unijnym.

Projekt ustawy nowelizującej dostosowuje prawo polskie i umożliwia wykonywanie następujących aktów prawnych:

- rozporządzenia (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);
- rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);
- decyzji Rady nr 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

I. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

1. Uprawnienie w zakresie bezpośredniego dostępu do KSI w celu dokonywania wpisów do SIS

Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych do SIS dotyczących osób lub pojazdów, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzonych w celu przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego oraz przeprowadzania kontroli, której celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego zostało przyznane:

- Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- Żandarmerii Wojskowej,
- Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu.

Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych do SIS dotyczących przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym został przyznany:

- Żandarmerii Wojskowej,
- ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych,
- dyrektorom urzędów morskich,
- wskazanym urządům skarbowym.

2. Uprawnienie w zakresie bezpośredniego dostępu do KSI w celu wglądu do danych SIS

Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek państwa członkowskiego lub państwa obcego zostało przyznane wskazanym urządům skarbowym.

Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przyznano wskazanym urządóm skarbowym.

Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących świadków wezwanych do stawienia się przed sądem lub prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, lub podejrzanych wezwanych do stawienia się przed prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, którzy są poszukiwani, lub oskarżonych wezwanych do stawienia się przed sądem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są poszukiwani, lub skazanych, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej lub w sprawie o przestępstwo skarbowe, lub skazanych wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca przyznano wskazanym urządóm skarbowym.

Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu zostało przyznane: Służbie Wywiadu Wojskowego.

Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących osób lub pojazdów, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzonych w celu przeprowadzania niejawnego nadzorowania lub kontroli zostało przyznane – Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego.

Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym zostało przyznane:

- dyrektoróm urzędów morskich,
- ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych,

– wskazanym urzędem skarbowym.

3. Zobowiązania w zakresie bezpośredniego dostępu KSI w celu dokonywania wpisów do VIS

W związku z bezpośrednim dostępem do KSI w celu dokonywania wpisów danych do VIS, Straż Graniczna, konsulowie, wojewodowie, minister właściwy do spraw zagranicznych, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policja zostały zobowiązane do powiadamiania państw członkowskich o konieczności uaktualnienia, uzupełnienia, skorygowania lub wykasowania wpisów danych VIS dokonanych przez te państwa członkowskie.

W związku z bezpośrednim dostępem do KSI w celu dokonywania wpisów danych do VIS, konsulowie oraz wojewodowie zostali zobowiązani do powiadamiania państw członkowskich o nadaniu obywatelstwa polskiego osobie ubiegającej się o wizę w danym państwie członkowskim lub państwach członkowskich.

4. Uprawnienie w zakresie bezpośredniego dostępu do KSI w celu wglądu do danych VIS

Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych VIS dotyczących realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) zostało przyznane:

– konsulowi,

– wojewodzie.

II. Wyniki przeprowadzonych konsultacji, w szczególności, jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów prawa

Na etapie przygotowywania projektu ustawy nowelizującej zostały uwzględnione uwagi zgłoszone przez organy, którym zostało przyznane prawo wpisywania danych lub prawo wglądu do Systemu Informacyjnego Schengen i Wizowego Systemu Informacyjnego. Powyższe uwagi wynikają z praktycznych aspektów funkcjonowania Systemu Informacyjnego Schengen. Treść projektu ustawy nowelizującej została poddana konsultacjom międzyresortowym.

Z uwagi na brak bezpośredniego wpływu na sytuację społeczną i gospodarczą projekt nie podlegał dodatkowemu przedstawianiu do konsultacji społecznych.

Mając na uwadze zmiany zaproponowane do ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, należy zauważyć, że ze względu na specyfikę i wąski zakres zmian nie było konieczne przeprowadzenie konsultacji społecznych.

III. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

- a. sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Regulacja nakłada na organy wskazane w pkt 1 zadania mające na celu uczestnictwo w Systemie Informacyjnym Schengen i Wizowym Systemie Informacyjnym. Zadania te dotyczą przygotowania od strony technicznej oraz organizacyjnej, a także zapewnienia niezbędnych zasobów ludzkich. Do kwestii technicznych należałoby zaliczyć m.in.: stworzenie lub dostosowanie odpowiednich systemów informatycznych, które umożliwią wykonanie postanowień ustawy, organizacyjnych – stworzenie odpowiednich struktur i procedur w ramach kompetencji poszczególnych organów. Działania te będą wiązały się z obciążeniem dla budżetu państwa.

Przygotowania poszczególnych organów mające na celu dostosowanie się do dorobku prawnego Schengen w zakresie udziału w Systemie Informacyjnym Schengen i Wizowym Systemie Informacyjnym trwają od wielu lat i są prowadzone w oparciu o dokumenty zarządcze – przede wszystkim: Program Dla Uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w Realizacji Tytułu IV Konwencji Wykonawczej Schengen (MasterPlan SIS II PL) – wersja 2.4 z października 2004 r., Program Dostosowania Organów Administracji Państwowej Do Współpracy z Systemem Informacyjnym Schengen (SIS II) i Systemem Informacji Wizowej (VIS) (MasterPlan SIS II i VIS PL) – wersja 3.1 z czerwca 2006 r. oraz w Suplement VIS do dokumentu MasterPlan SIS II i VIS PL w wersji 3.1., a także w Programie Dostosowania Organów Administracji Państwowej Do Współpracy z Systemem Informacyjnym Schengen (SIS II) i Systemem Informacji Wizowej (VIS) (MasterPlan SIS II i VIS PL) – wersja 4.0 z listopada 2007 r. oraz wersja 5.0 z listopada 2008 r.

Wyżej wymienione dokumenty rządowe określają cele i zadania konieczne do wykonania, pozostawiając poszczególnym organom swobodę wyboru sposobu ich realizacji, a więc określenie konkretnych projektów i ich prowadzenie. Aktualnie duża część niezbędnych projektów jest w trakcie realizacji lub została ukończona.

Niemniej jednak zaproponowane w projekcie ustawy nowelizującej rozwiązania będą wiązały się z obciążeniem budżetu państwa w zakresie organów wyżej wskazanych w pkt 1, w kształcie przedstawionym poniżej.

W związku z wejściem w życie ustawy nowelizującej powstanie konieczność zapewnienia dla Ministerstwa Spraw Zagranicznych funduszy na pokrycie kosztów w skali roku w wysokości 3 828 893,00 zł. Szacunkowe koszty będą związane ze zwiększeniem liczby osób zatrudnionych o 7 etatów oraz zapewnieniem połączenia teleinformatycznego, na co składają się obciążenia związane z:

1. zatrudnieniem 1 osoby zajmującej się obsługą merytoryczną spraw, na co składają się koszty w wysokości 60 893,00 zł (wraz z kosztami utworzenia);
2. zatrudnieniem 6 ekspertów wysokiej klasy z zakresu teleinformatyki, na co składają się koszty w wysokości 768 000,00 zł, dotyczące:
 - 1) utworzenia 1 etatu około: 10 000 zł – w tym koszty miesięcznego wynagrodzenia oraz koszty pochodne (środki finansowe na ZUS, Fundusz Pracy, Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych, PFRON) – (10 000 zł x 12m-cy x 6 etatów = 720 000 zł);
 - 2) utworzenia 1 stanowiska pracy: 8 000 zł – (8 000 zł x 6 etatów = 48 000 zł);
3. zapewnieniem połączenia teleinformatycznego pomiędzy centralą MSZ w Polsce a przedstawicielstwami dyplomatyczno-konsularnymi, które wyniesie 3 000 000 zł.

W związku z wejściem w życie ustawy nowelizującej powstanie konieczność zapewnienia dla Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego funduszy na pokrycie kosztów w skali roku w wysokości 716 000 zł, na co składają się szacunkowe wydatki związane z:

1. zatrudnieniem 4 osób, na co składają się obciążenia w wysokości 381 000 zł, dotyczące:
 - 1) utworzenia 1 etatu około: 7 150 zł – w tym koszty miesięcznego wynagrodzenia oraz koszty pochodne (środki finansowe na ZUS, Fundusz Pracy, Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych, PFRON) – (7 150 zł x 12m-cy x 4 etaty = 343 200 zł);

- 2) utworzenia 1 stanowiska pracy: 6 100 zł – (6 100 zł x 4 etaty = 24 400 zł);
 - 3) utworzenia 1 stanowiska dostępowego: 3 500 zł (sprzęt informatyczny, tj. monitor, jednostka centralna, drukarka, głośniki) – (3 500 zł x 4 etaty = 14 000 zł);
2. zakupem sprzętu i budową aplikacji, na co składają się obciążenia w wysokości 335 000 zł, dotyczące:
- 1) zakupu skanerów do pobierania danych biometrycznych – w wysokości 200 000 zł;
 - 2) budowy aplikacji do ewidencjonowania sprawdzeń ABW zadawanych do systemu VIS oraz modernizacji aplikacji służącej do ewidencjonowania zapytań i wpisów w systemie SIS – w wysokości 135 000 zł.

W związku z wejściem w życie ustawy nowelizującej powstanie konieczność zapewnienia dla Ministerstwa Finansów (urzędy skarbowe) funduszy na pokrycie kosztów w skali roku w wysokości 200 000 zł, na co składają się szacunkowe wydatki związane z:

- 1) utworzeniem lub dostosowaniem, w każdym z wyznaczonych urzędów skarbowych, odpowiednich systemów informatycznych oraz stworzenia zaplecza organizacyjno-technicznego – w wysokości 96 000 zł;
- 2) przeszkoleniem pracowników – w wysokości 104 000 zł.

Ponadto należy zauważyć, że pozostałe podmioty, na które oddziałuje akt normatywny, w tym Policja, Urząd do Spraw Cudzoziemców, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Żandarmeria Wojskowa, Służba Wywiadu Wojskowego, Agencja Wywiadu, Straż Graniczna, Urzędy Morskie, Wojewodowie – wskazały na brak kosztów związanych z wejściem w życie przedmiotowej ustawy.

b. rynek pracy

Brak wpływu regulacji na rynek pracy

c. konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

d. sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

IV. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Projekt ustawy nowelizującej pociąga za sobą dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa. Środki finansowe na planowane zmiany związane z ustawą nowelizującą wyniosą 4 744 893,00 złotych polskich.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych	3 828 893,00 zł	
Ministerstwo Finansów (urzędy skarbowe)	200 000,00 zł	
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	716 000,00 zł	
	4 744 893,00 zł	Razem

Tabela Zbieżności

TYTUŁ PROJEKTU:	Ustawa o zmianie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	<ul style="list-style-type: none"> – decyzja Rady nr 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) [Dz.U. L 213 z 15.06.2004, str. 5—7], (dalej - decyzja Rady nr 2004/512/WE); – rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) [Dz.U. L 381 z 28.12.2006, str. 4—23], (dalej - rozporządzenie (WE) nr 1987/2006); – decyzja Rady nr 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) [Dz.U. L 205 z 7.8.2007, str. 63—84], (dalej - decyzja Rady nr 2007/533/WSiSW); – rozporządzenie (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) [Dz.U. L 218 z 13.8.2008, str. 60—81], (dalej - rozporządzenie (WE) nr 767/2008); – Konwencja sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu) (Dz. U. 2005, Nr 29, poz. 243), (dalej – Konwencja o Europolu); – Konwencja Wykonawcza do Układu z Schengen z dnia 14 Czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. UE L. z 2000 r. Nr 239 poz. 19), (dalej - KWS);

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE

1.	art.1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;	Art.1. Niniejsze rozporządzenie określa cel Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS), ustanowionego na mocy art. 1 decyzji 2004/512/WE, jego funkcje i związane z nim obowiązki. Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury wymiany między państwami członkowskimi danych dotyczących wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych oraz związanych z nimi decyzji, w tym decyzji o unieważnieniu, cofnięciu wizy lub przedłużeniu jej ważności, w celu ułatwienia rozpatrywania takich wniosków i podejmowania związanych z nimi decyzji.	T	art. 1 pkt 1	Tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym”	Dostosowanie tytułu Ustawy do terminologii przyjętej w oficjalnym tłumaczeniu na język polski rozporządzenia (WE) nr 767/2008, którego przepisy wprowadziły do polskiego systemu prawnego inną nazwę systemu tj. zastąpienie pojęcia <i>System Informacji Wizowej</i> na <i>Wizowy System Informacyjny</i> w odpowiedniej formie gramatycznej;
----	--	---	---	---------------------	---	--

	<p>art.1 decyzji Rady 2004/512/WE</p>	<p>Art.1.1. Niniejszym ustanawia się system służący wymianie danych wizowych między Państwami Członkowskimi, dalej zwany Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS), który umożliwi upoważnionym do tego celu władzom krajowym wprowadzanie i uaktualnianie danych wizowych oraz elektroniczną konsultację tych danych. 2. Wizowy System Informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej oraz składa się z centralnego systemu informacyjnego, dalej zwanym Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym (CS-VIS), z interfejsu w każdym Państwie Członkowskim, dalej zwanym interfejsem krajowym (NI-VIS), który zapewnia połączenie z odpowiednimi centralnymi władzami krajowymi odpowiedniego Państwa Członkowskiego oraz z infrastruktury komunikacyjnej między Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym i interfejsami krajowymi.</p>				
--	--	---	--	--	--	--

2.	<p>art.1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;</p>	<p>Art.1. Niniejsze rozporządzenie określa cel Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS), ustanowionego na mocy art. 1 decyzji 2004/512/WE, jego funkcje i związane z nim obowiązki. Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury wymiany między państwami członkowskimi danych dotyczących wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych oraz związanych z nimi decyzji, w tym decyzji o unieważnieniu, cofnięciu wizy lub przedłużeniu jej ważności, w celu ułatwienia rozpatrywania takich wniosków i podejmowania związanych z nimi decyzji.</p>	<p>T</p>	<p>art. 1 pkt 1</p>	<p>Art. 1. Ustawa określa zasady i sposób realizacji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, w tym obowiązki i uprawnienia organów dotyczące dokonywania wpisów oraz wglądu do danych zawartych w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p>	<p>Dostosowanie terminologii ustawowej do terminologii przyjętej w oficjalnym tłumaczeniu na język polski rozporządzenia (WE) nr 767/2008, którego przepisy wprowadziły do polskiego systemu prawnego inną nazwę systemu tj. zastąpienie pojęcia „<i>System Informacji Wizowej</i>” na „<i>Wizowy System Informacyjny</i>” w odpowiedniej formie gramatycznej. Dodatkowo doprecyzowano brzmienie przepisu w celu uniknięcia wątpliwości</p>
----	--	--	-----------------	----------------------------	--	---

	art.1 decyzji Rady 2004/512/WE	Art.1.1. Niniejszym ustanawia się system służący wymianie danych wizowych między Państwami Członkowskimi, dalej zwany Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS), który umożliwi upoważnionym do tego celu władzom krajowym wprowadzanie i uaktualnianie danych wizowych oraz elektroniczną konsultację tych danych. 2. Wizowy System Informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej oraz składa się z centralnego systemu informacyjnego, dalej zwanym Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym (CS-VIS), z interfejsu w każdym Państwie Członkowskim, dalej zwanym interfejsem krajowym (NI-VIS), który zapewnia połączenie z odpowiednimi centralnymi władzami krajowymi odpowiedniego Państwa Członkowskiego oraz z infrastruktury komunikacyjnej między Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym interfejsami krajowymi.				uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, co do zakresu regulacji ustawowej. Pozostawienie dotychczasowego brzmienia może w konsekwencji doprowadzić do braku stosowania Ustawy.
3.	art.1 ust. 2 decyzji Rady 2004/512/WE	Art. 1.2. Wizowy System Informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej oraz składa się z centralnego systemu informacyjnego, dalej zwanym Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym (CS-VIS), z interfejsu w każdym Państwie Członkowskim, dalej zwanym interfejsem krajowym (NI-VIS), który zapewnia połączenie z odpowiednimi centralnymi władzami krajowymi odpowiedniego Państwa Członkowskiego oraz z infrastruktury	T	art. 1 pkt 3 lit a	Art. 2 pkt 2 - Centralnym Wizowym Systemie Informacyjnym – rozumie się przez to system centralny, o którym mowa w art. 1 ust. 2 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz. Urz. UE L 213 z 15.06.2004, str. 5-7)	Dostosowanie terminologii ustawowej do terminologii przyjętej w oficjalnym tłumaczeniu na język polski rozporządzenia (WE) nr 767/2008, którego przepisy wprowadziły do polskiego systemu prawnego inną nazwę systemu tj. zastąpienie nazwy „ <i>Centralny System Informacji Wizowej</i> ” na „ <i>Centralny Wizowy System Informacyjny</i> ”.

		komunikacyjnej między Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym i interfejsami krajowymi.				
--	--	---	--	--	--	--

4.	art.20 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006	Art. 20.1. Bez uszczerbku dla art. 8 ust. 1 ani dla tych przepisów niniejszego rozporządzenia, które odnoszą się do przechowywania danych dodatkowych, SIS II zawiera wyłącznie te kategorie danych, dostarczanych przez każde z państw członkowskich, tak jak tego wymagają cele określone w art. 24. 2. Informacje o osobach, w odniesieniu, do których dokonano wpisu, nie zawierają innych danych niż: a) nazwisko (nazwiska) i imię (imiona), nazwisko (nazwiska) rodowe, poprzednio używane imiona/nazwiska oraz wszelkie pseudonimy, które mogą być wpisywane oddzielnie; b) wszelkie szczególne, obiektywne cechy fizyczne niepodlegające zmianom; c) miejsce i data urodzenia; d) płeć; e) fotografie; f) odciski palców; g) obywatelstwo (obywatelstwa); h) informacja, czy dana osoba jest uzbrojona, agresywna lub czy jest uciekinierem; i) powód wpisu; j) organ dokonujący wpisu; k) odesłanie do decyzji będącej powodem wpisu; l) działania, jakie należy podjąć; m) odsyłacz lub odsyłacze do innych wpisów dokonanych w SIS II zgodnie z art. 37.	T	art. 1 pkt 3 lit b	Art. 2 pkt 5- danych SIS - rozumie się przez to dane określone w art. 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. Urz. UE L 381 z 28.12.2006, str. 4) oraz dane określone w art. 20 ust. 1 – 3 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. Urz. UE L 205 z 7.8.2007, str. 63);	W odniesieniu do art. 2 pkt 5 Ustawy zmiana polega na powiązaniu definicji „danych SIS” z aktami prawa wspólnotowego dotyczącymi SIS II, tj. z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz art.20 ust. 1-3 decyzji 2007/533/WSiSW. W odniesieniu do art. 2 pkt 6 Ustawy zmiana polega na powiązaniu definicji „danych VIS” z aktami prawa wspólnotowego tj. art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) 767/2008;
----	--	---	---	---------------------------	---	--

	<p>art.20 ust. 1-3 decyzji 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art. 20.1. Bez uszczerbku dla art. 8 ust. 1 ani dla przepisów niniejszej decyzji dotyczących przechowywania danych dodatkowych, SIS II zawiera wyłącznie te kategorie danych dostarczanych przez każde z państw członkowskich, jakich wymagają cele określone w art. 26, 32, 34, 36, 38.</p> <p>2. Dane te dzielą się na następujące kategorie:</p> <p>a) osoby, w odniesieniu do których został wprowadzony wpis;</p> <p>b) przedmioty, o których mowa w art. 36 i 38.</p> <p>3. Informacje o osobach, w odniesieniu, do których dokonano wpisu, nie zawierają innych danych niż:</p> <p>a) nazwisko(-a) i imię (imiona), nazwisko(-a) rodowe, poprzednio używane imiona/nazwiska oraz wszelkie pseudonimy, które mogą być wpisywane oddzielnie;</p> <p>b) wszelkie szczególne, obiektywne cechy fizyczne niepodlegające zmianom;</p> <p>c) miejsce i data urodzenia;</p> <p>d) płeć;</p> <p>e) fotografie;</p> <p>f) odciski palców;</p> <p>g) obywatelstwo(-a);</p> <p>h) informacja, czy dana osoba jest uzbrojona, agresywna lub czy jest uciekinierem;</p> <p>i) powód wpisu;</p> <p>j) organ dokonujący wpisu;</p> <p>k) odesłanie do decyzji będącej powodem wpisu;</p> <p>l) działania, jakie należy podjąć;</p> <p>m) odsyłacz lub odsyłacze do innych wpisów dokonanych w SIS II, określone w art. 52;</p> <p>n) rodzaj przestępstwa.</p>				
--	---	--	--	--	--	--

	art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008	Art.5.1. W VIS rejestruje się jedynie następujące kategorie danych: a) dane alfanumeryczne, o których mowa w art. 9 ust. 1–4 i art. 10–14, dotyczące osoby ubiegającej się o wizę oraz dotyczące wiz, o których wydanie złożony został wniosek, które zostały wydane, których wydania odmówiono lub które zostały unieważnione, cofnięte lub przedłużone; b) fotografie, o których mowa w art. 9 ust. 5; c) odciski palców, o których mowa w art. 9 ust. 6; d) odesyłacze do innych wniosków, o których mowa w art. 8 ust. 3 i 4.			Art. 2 pkt 6 - danych VIS - rozumie się przez to dane określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 60-81);	
5.	art.4 ust.1lit.a rozporządzenia (WE) nr 1987/2006	Art. 4.1. SIS II składa się z: a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów: — funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”); — jednolitego interfejsu krajowego („NI-SIS”);	T	art. 1 pkt 3 lit. c	uchyla się pkt 9;	Uchylenie tego przepisu zawierającego definicję „jednostki centralnej Systemu Informacyjnego Schengen” wiąże się z koniecznością dostosowania terminologii Ustawy do terminologii przyjętej w rozporządzeniu (WE) nr 1987/2006 oraz decyzji Rady 2007/533/WSiSW i zastąpienie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 pojęcia „jednostka centralna Systemu Informacyjnego Schengen” pojęciem „system centralny SIS II”.
	art.4 ust.1lit.a decyzji Rady 2007/533/WSiSW	Art. 4.1. SIS II składa się z: a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów: — funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”), — jednorodnego interfejsu krajowego (dalej zwanego „NI-SIS”);				

6.	art.4 ust.1lit.b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006;	Art. 4.1. SIS II składa się z: b) systemu krajowego („N. SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N-SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;	T	art. 1 pkt 3 lit. d	Art. 2 pkt 10 - kopii krajowej – rozumie się przez to pełną kopię bazy danych SIS, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 4 ust. 1 lit. b decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);	Zmiana polega na powiązaniu definicji „ <i>kopia krajowa</i> ” z aktami prawa wspólnotowego dotyczącymi SISII, tj. z art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz art. 4 ust. 1 lit. b decyzji Rady 2007/533/WSiSW.
	art.4 ust.1lit.b decyzji Rady 2007/533/WSiSW	Art. 4. 1. SIS II składa się z: b) systemu krajowego („N.SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N.SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;				
7.	art.4 ust.1lit.b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006	Art. 4.1. SIS II składa się z: b) systemu krajowego („N. SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N-SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;	T	art. 1 pkt 3 lit e	uchyla się pkt 12;	Uchylenie tego przepisu zawierającego definicję „ <i>modułu krajowego</i> ” wiąże się z koniecznością dostosowania terminologii Ustawy do terminologii przyjętej w rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz art. 4 ust.1 lit. a decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w i

	art.4ust.1lit.b decyzji Rady 2007/533/WSi SW	Art. 4.1. SIS II składa się z: b) systemu krajowego („N. SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N-SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;				czerwca 2007 r. w i zastąpienie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. Urz. UE L 381 z 28.12.2006, str. 4) pojęcia „ <i>moduł krajowy</i> ” pojęciem „ <i>system krajowy N.SIS IP</i> ”.
8.	art.4 ust.1lit.a rozporządzenia (WE) nr 1987/2006	Art.4.1. SIS II składa się z: a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów: — funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”); — jednolitego interfejsu krajowego („NI-SIS”);	T	art. 1 pkt 3 lit g	Art. 2 pkt 14a - systemie centralnym SIS II - rozumie się przez to system centralny, składający się z funkcji wsparcia technicznego zawierającej bazę danych oraz z jednolitego interfejsu krajowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) i w art. 4 ust. 1 lit. a decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);	Zmiana polega na powiązaniu definicji „ <i>system centralny SIS IP</i> ” z aktami prawa wspólnotowego dotyczącymi SIS II, tj. z art.4 ust.1lit.a rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz art.4 ust.1lit.a decyzji Rady 2007/533/WSiSW.
	art.4 ust.1lit.a decyzji Rady 2007/533/WSi SW	Art.4.1. SIS II składa się z: a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów: — funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”), — jednorodnego interfejsu krajowego (dalej zwanego „NI-SIS”);				

9.	art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006	Art.1.1. Niniejszym utworzony zostaje system informacyjny Schengen drugiej generacji („SIS II”). 2. Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem celem SIS II jest zapewnienie przy wykorzystaniu z informacji przekazywanych za pośrednictwem tego systemu, wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej, w tym utrzymywanie bezpieczeństwa publicznego oraz porządku publicznego oraz zagwarantowanie bezpieczeństwa na terytorium państw członkowskich, a także stosowanie postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu odnoszących się do przepływu osób na terytorium państw członkowskich.	T	art. 1 pkt 3 lit h	Art. 2 pkt 15 - Systemie Informacyjnym Schengen - rozumie się przez to system informacyjny, o którym mowa w art. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 1 i 4 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);	Zmiana polega na powiązaniu definicji „System Informacyjny Schengen” z aktami prawa wspólnotowego dotyczącymi SIS II, tj. z art.1 i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz art.1 i art. 4 decyzji Rady 2007/533/WSiSW.
----	---	---	----------	---------------------------	--	--

	<p>art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006</p>	<p>Art. 4.1. SIS II składa się z:</p> <p>a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”); — jednolitego interfejsu krajowego („NI-SIS”); <p>b) systemu krajowego („N. SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N-SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;</p> <p>c) infrastruktury łączności pomiędzy CS-SIS a NI-SIS („infrastruktura łączności”), dzięki której dane SIS II mogą być przekazywane przez przeznaczoną do tego zaszyfrowaną sieć wirtualną i wymieniane między biurami SIRENE, o których mowa w art. 7 ust. 2.</p> <p>2. Dane w SIS II wpisuje się, aktualizuje, usuwa i wyszukuje za pośrednictwem poszczególnych systemów N. SIS II. Kopia krajowa jest dostępna w celu prowadzenia automatycznego wyszukiwania na terytorium każdego państwa członkowskiego, które korzysta z takiej kopii. Przeszukiwanie plików danych zawartych w N. SIS II innych państw członkowskich nie jest możliwe.</p> <p>3. CS-SIS, wykonujący funkcje nadzorcze i administracyjne, mieści się w Strasburgu, we Francji, natomiast rezerwowi CS-SIS, zdolny do zapewnienia wszystkich funkcji głównego CS-SIS w przypadku jego awarii, mieści się w</p>				
--	---	---	--	--	--	--

	<p>art. 1 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.1.1. Niniejszym utworzony zostaje system informacyjny Schengen drugiej generacji („SIS II”).</p> <p>2. Zgodnie z niniejszą decyzją celem SIS II jest zapewnienie przy wykorzystaniu z informacji przekazywanych za pośrednictwem tego systemu, wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej, w tym utrzymanie bezpieczeństwa publicznego oraz porządku publicznego oraz zagwarantowanie bezpieczeństwa na terytorium państw członkowskich, a także stosowanie postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu WE odnoszących się do przepływu osób na terytorium państw członkowskich.</p>				
--	---	--	--	--	--	--

	<p>art. 4 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.4.1. SIS II składa się z:</p> <p>a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”), — jednorodnego interfejsu krajowego (dalej zwanego „NI-SIS”); <p>b) systemu krajowego („N.SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N.SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;</p> <p>c) infrastruktury łączności pomiędzy CS-SIS a NI-SIS („infrastruktura łączności”), dzięki której dane SIS II mogą być przekazywane przez przeznaczoną do tego zaszyfowaną sieć wirtualną i wymieniane między biurami SIRENE, o których mowa w art. 7 ust. 2.</p> <p>2. Dane w SIS II wpisuje się, aktualizuje, usuwa i wyszukuje za pośrednictwem poszczególnych systemów N.SIS II. Kopia krajowa jest dostępna w celu prowadzenia automatycznego wyszukiwania na terytorium każdego państwa członkowskiego, które korzysta z takiej kopii. Przeszukiwanie plików danych zawartych w N.SIS II innych państw członkowskich nie jest możliwe.</p> <p>3. CS-SIS, wykonujący funkcje nadzorcze i administracyjne, mieści się w Strasburgu, we Francji, natomiast rezerwowi CS-SIS, zdolny do zapewnienia wszystkich</p>				<p>15</p>
--	---	---	--	--	--	-----------

10.	<p>art.4 ust.1lit.b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006</p>	<p>Art.4.1. SIS II składa się z: b) systemu krajowego („N. SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N-SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;</p>	T	<p>art. 1 pkt 3 lit. i</p>	<p>Art. 2 pkt 15a - systemie krajowym N.SIS II - rozumie się przez to polski system krajowy zawierający kopię krajową, który łączy się z systemem centralnym SIS II, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 4 ust. 1 lit. b decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);</p>	<p>Zaproponowana zmiana ma na celu wprowadzenie nowej definicji „systemu krajowego N.SIS II”, która zastąpi pojęcie „modułu krajowego” z dniem określonym w decyzji Rady zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006.</p>
	<p>art.4 ust.1lit.b decyzji Rady 2007/533/WSiSW</p>	<p>Art.4.1. SIS II składa się z: b) systemu krajowego („N.SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N.SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;</p>				
11.	<p>art. 1 decyzji Rady 2004/512/WE</p>	<p>Artykuł 1.1. Niniejszym ustanawia się system służący wymianie danych wizowych między Państwami Członkowskimi, dalej zwany Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS), który umożliwi upoważnionym do tego celu władzom krajowym wprowadzanie i uaktualnianie danych wizowych oraz elektroniczną konsultację tych danych. 2. Wizowy System Informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej oraz składa się z centralnego systemu informacyjnego, dalej zwanym Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym (CS-VIS), z interfejsu w każdym Państwie Członkowskim, dalej zwanym interfejsem krajowym (NI-VIS),</p>	T	<p>art. 1 pkt 3 lit. j</p>	<p>Art. 2 pkt 16 - Wizowym Systemie Informacyjnym - rozumie się przez to system, o którym mowa w art. 1 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego;</p>	<p>Dostosowanie terminologii ustawowej do terminologii przyjętej w oficjalnym tłumaczeniu na język polski regulacji Unii Europejskiej, których przepisy wprowadziły do polskiego systemu prawnego inną nazwę systemu tj. zastąpienie nazwy <i>System Informacji Wizowej</i> na <i>Wizowy System Informacyjny</i> w odpowiedniej formie gramatycznej.</p>

		<p>który zapewnia połączenie z odpowiednimi centralnymi władzami krajowymi odpowiedniego Państwa Członkowskiego oraz z infrastrukturą komunikacyjną między Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym i interfejsami krajowymi.</p>				
	<p>art. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008</p>	<p>Art.1. Niniejsze rozporządzenie określa cel Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS), ustanowionego na mocy art. 1 decyzji 2004/512/WE, jego funkcje i związane z nim obowiązki. Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury wymiany między państwami członkowskimi danych dotyczących wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych oraz związanych z nimi decyzji, w tym decyzji o unieważnieniu, cofnięciu wizy lub przedłużeniu jej ważności, w celu ułatwienia rozpatrywania takich wniosków i podejmowania związanych z nimi decyzji.</p>				

12.	art. 97 KWS	<p>Art. 97 Dane dotyczące osoby lub osób zaginionych, które dla ich własnej ochrony lub w celu zapobiegania zagrożeniom powinny być tymczasowo oddane pod opiekę policji na wniosek właściwego organu lub właściwej władzy sądowej Strony wprowadzającej wpis, powinny zostać wprowadzone, aby organy policyjne mogły poinformować o danych ich dotyczących Stronę wprowadzającą wpis lub przetransportować osobę do bezpiecznego miejsca w celu zapobieżenia kontynuowania jej podróży, o ile jest to dozwolone przez prawo krajowe. Ma to zastosowanie w szczególności do małoletnich lub osób, które powinny zostać internowane w wyniku decyzji podjętej przez właściwy organ. Przekazywanie danych na temat pełnoletnich osób zaginionych zależy od zgody zainteresowanej osoby.</p>	T	art. 1 pkt 4	<p>Art. 3 ust. 1 Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS dotyczących:</p> <p>5) osób zaginionych lub osób zaginionych, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny zostać oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje Policji;</p>	<p>Z uwagi na dużą ilość zmian w art. 3 Ustawy nadane zostało nowe brzmienie tego przepisu.</p> <p>Zmodyfikowano brzmienie tego przepisu, co do kategorii osób, których dane SIS podlegają wpisowi tj. „osób zaginionych lub osób zaginionych, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny być oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej”.</p>
-----	--------------------	--	----------	---------------------	--	---

<p>art. 32 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art. 32.1. Dane osób zaginionych, które powinny być objęte ochroną lub osób, których miejsce przebywania należy ustalić, są wprowadzane do SIS II na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego dokonującego wpisu. 2. Wprowadzane mogą być następujące kategorie osób zaginionych: a) osoby zaginione, które powinny być objęte ochroną: (i) dla ich własnej ochrony; (ii) w celu zapobiegania zagrożeniom oraz; b) osoby zaginione, które nie muszą być objęte ochroną. 3. Ustęp 2 lit. a) ma zastosowanie wyłącznie do osób, które muszą zostać przymusowo umieszczone w odpowiedniej placówce w wyniku decyzji podjętej przez właściwy organ. 4. Ustęp 1,2 i 3 mają zastosowanie w szczególności do nieletnich. 5. Państwa członkowskie zapewniają, by dane prowadzone do SIS II wskazywały, do której z kategorii wymienionych w ust. 2 należy dana zaginiona osoba.</p>					
<p>art. 100 ust. 3 lit a KWS</p>	<p>Art.100.3. Wprowadza się następujące kategorie łatwo rozpoznawalnych przedmiotów: a) pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, łodzie i statki powietrzne, które zostały skradzione, wykorzystane w niewłaściwy sposób lub utracone;</p>				<p>Art. 3 ust. 1 Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS dotyczących: 6) osób lub pojazdów silnikowych o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statków wodnych, statków powietrznych i</p>	<p>Rozszerzono listę instytucji uprawnionych do dokonywania wpisów danych SIS w kategorii określonej w pkt 6 lit. a i b tego punktu o Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerię Wojskową i Centralne Biuro</p>

	<p>art. 38 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.38.1. Dane dotyczące przedmiotów poszukiwanych w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym są wprowadzane do SIS II. 2. Wprowadza się następujące kategorie łatwych do zidentyfikowania przedmiotów: a) pojazdy silnikowe o pojemności skokowej przekraczającej 50 cm³, jednostki pływające i statki powietrzne; b) przyczepy i naczepy o masie własnej przekraczającej 750 kg, przyczepy turystyczne, urządzenia przemysłowe, silniki przyczepne i kontenery; c) broń palna; d) blankiety dokumentów urzędowych, które zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone; e) wydane dokumenty tożsamości, takie jak: paszporty, dowody tożsamości, prawa jazdy, dokumenty pobytowe i dokumenty podróży, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione; f) dowody rejestracyjne i tablice rejestracyjne pojazdów, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione; g) banknoty (o spisanych numerach); h) papiery wartościowe i środki płatnicze, takie jak: czeki, kar kredytowe, obligacje, akcje i dokumenty potwierdzające udział, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione. 3. Techniczne zasady wpisywania, aktualizowania, usuwania i przeszukiwania danych, o których</p>		<p>statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzonych w celu: a) przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje Policji, organom kontroli skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej lub Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, b) przeprowadzania kontroli, której celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje Policji, organom kontroli skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu lub Służbie Celnej, c) przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest zapobieganie poważnym zagrożeniom wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa państwa, przysługuje Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego; d) przeprowadzania kontroli, której celem jest zapobieganie poważnym zagrożeniom wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa państwa, przysługuje Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego; 7) przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Policji, Straży</p>	<p>Wojskową i Centralne Biuro Antykorupcyjne. W art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7 Ustawy ujednolicono terminologię art. 100 KWS z art. 38 decyzji Rady 2007/533/WSiSW przy jednoczesnym uwzględnieniu instytucji i nomenklatury specyficznej dla polskiego systemu prawnego sąd sformułowanie „przedmiotów do celów ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód” zastąpiono sformułowaniem „przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód”. Rozszerzono w art. 3 ust. 1 pkt 7 również listę instytucji uprawnionych do dokonywania wpisów danych SIS we wskazanej kategorii o Żandarmerię Wojskową, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz dyrektora urzędu morskiego.</p>
--	--	---	--	--	---

	<p>art. 49 ust. 1 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art. 49.1. Na państwie członkowskim, które dokonało wpisu spoczywa obowiązek zapewnienia, by dane były dokładne, aktualne i wprowadzane do SIS II zgodnie z prawem.</p>			<p>Art. 3 ust. 3 Organy wymienione w ust. 1 dokonując wpisów danych SIS są zobowiązane do zapewnienia ich zgodności z prawem, dokładności i aktualności.</p>	<p>Dodano nowy ustęp nakładający na organy obowiązek staranności przy wpisywaniu danych SIS. Zmiana jest uzasadniona z tego względu, że Komendant Główny Policji, jako centralny organ techniczny KSI, nie ma uprawnień do ustalania zgodności z prawem, dokładności i aktualności wpisów dokonywanych przez organy, o których mowa w art. 3 ust. 1 Ustawy, gdyż nie ma tytułu prawnego do wglądu do spraw i materiałów stanowiących podstawę wpisu danych SIS przez organy uprawnione. Dodatkowo wprowadzenie tej zmiany ma na celu urealnienie wykonywania przez Polskę obowiązku nałożonego na państwa członkowskie w art. 49 ust. 1 decyzji Rady 2007/533/WSiSW.</p>
--	---	---	--	--	--	--

13.	art. 97 KWS	Art. 97 Dane dotyczące osoby lub osób zaginionych, które dla ich własnej ochrony lub w celu zapobiegania zagrożeniom powinny być tymczasowo oddane pod opiekę policji na wniosek właściwego organu lub właściwej władzy sądowej Strony wprowadzającej wpis, powinny zostać wprowadzone, aby organy policyjne mogły poinformować o danych ich dotyczących Stronę wprowadzającą wpis lub przetransportować osobę do bezpiecznego miejsca w celu zapobieżenia kontynuowania jej podróży, o ile jest to dozwolone przez prawo krajowe. Ma to zastosowanie w szczególności do małoletnich lub osób, które powinny zostać internowane w wyniku decyzji podjętej przez właściwy organ. Przekazywanie danych na temat pełnoletnich osób zaginionych zależy od zgody zainteresowanej osoby.	T	art. 1 pkt 6	Art. 4 ust. 1 Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących: 5) osób zaginionych lub osób zaginionych, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny być oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;	Zmodyfikowano brzmienie tego przepisu, co do kategorii osób, których dane SIS podlegają wpisowi tj. „osób zaginionych lub osób zaginionych, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny być oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej”.
-----	--------------------	---	----------	---------------------	---	--

	<p>art. 32 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.32.1. Dane osób zaginionych, które powinny być objęte ochroną lub osób, których miejsce przebywania należy ustalić, są wprowadzane do SIS II na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego dokonującego wpisu. 2. Wprowadzane mogą być następujące kategorie osób zaginionych: a) osoby zaginione, które powinny być objęte ochroną: (i) dla ich własnej ochrony; (ii) w celu zapobiegania zagrożeniom oraz; b) osoby zaginione, które nie muszą być objęte ochroną. 3. Ustęp 2 lit. a) ma zastosowanie wyłącznie do osób, które muszą zostać przymusowo umieszczone w odpowiedniej placówce w wyniku decyzji podjętej przez właściwy organ. 4. Ustęp 1, 2 i 3 mają zastosowanie w szczególności do nieletnich. 5. Państwa członkowskie zapewniają, by dane wprowadzane do SIS II wskazywały, do której z kategorii wymienionych w ust. 2 należy dana zaginiona osoba.</p>				
	<p>art. 100 ust. 3 lit a KWS</p>	<p>Art.100.3. Wprowadza się następujące kategorie łatwo rozpoznawalnych przedmiotów: a) pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, łodzie i statki powietrzne, które zostały skradzione, wykorzystane w niewłaściwy sposób lub utracone</p>			<p>Art. 4 ust. 1 Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących: 6) osób lub pojazdów silnikowych o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów, wprowadzanych w celu</p>	<p>Ujednolicono terminologię z art. 100 KWS oraz art. 38 decyzji Rady 2007/533/WSiSW przy jednoczesnym uwzględnieniu instytucji i nomenklatury specyficznej dla polskiego systemu prawnego, a</p>

	<p>art. 38 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.38.1. Dane dotyczące przedmiotów poszukiwanych w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym są wprowadzane do SIS II. 2. Wprowadza się następujące kategorie łatwych do zidentyfikowania przedmiotów: a) pojazdy silnikowe o pojemności skokowej przekraczającej 50 cm³, jednostki pływające i statki powietrzne; b) przyczepy i naczepy o masie własnej przekraczającej 750 kg, przyczepy turystyczne, urządzenia przemysłowe, silniki przyczepne i kontenery; c) broń palna; d) blankiety dokumentów urzędowych, które zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone; e) wydane dokumenty tożsamości, takie jak: paszporty, dowody tożsamości, prawa jazdy, dokumenty pobytowe i dokumenty podróży, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione; f) dowody rejestracyjne i tablice rejestracyjne pojazdów, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione; g) banknoty (o spisanych numerach); h) papiery wartościowe i środki płatnicze, takie jak: czeki, karty kredytowe, obligacje, akcje i dokumenty potwierdzające udział, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione. 3. Techniczne zasady wpisywania, aktualizowania, usuwania i przeszukiwania danych, o których mowa w ust. 2, są określane</p>		<p>kontenerów, wprowadzonych w celu przeprowadzania niejawnego nadzorowania lub kontroli przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowni lub prokuraturze; 7) przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym, należących do jednej z poniższych kategorii: a) pojazdy silnikowe o pojemności silnika przekraczającej 50 cm³, statki wodne i statki powietrzne, b) przyczepy i naczepy o masie własnej przekraczającej 750 kg, przyczepy turystyczne, urządzenia przemysłowe, silniki przyczepne i kontenery, c) broń palna, d) blankiety dokumentów urzędowych, które zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone, e) wydane dokumenty tożsamości, takie jak: paszporty, dowody tożsamości, prawa jazdy, dokumenty pobytowe i dokumenty podróży, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione, f) dowody rejestracyjne i tablice rejestracyjne pojazdów, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione, g) banknoty (o spisanych numerach), h) papiery wartościowe i środki płatnicze, takie jak: czeki, karty kredytowe, obligacje, akcje i dokumenty potwierdzające udział, które zostały skradzione, przywłaszczone, utracone lub unieważnione</p>	<p>systemu prawnego sąd sformułowanie „przedmiotów do celów ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód” zastąpiono sformułowaniem „przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód”. Ponadto usunięto odwołanie do art. 100 ust. 3 KWS i wymieniono w Ustawie przedmioty, o których mowa w art. 100 ust. 3 KWS w celu uniknięcia konieczności kolejnej zmiany Ustawy po utracie mocy obowiązującej przez KWS, co ma nastąpić po wdrożeniu SIS II. Ponadto, została dokonana zmiana art. 4 ust. 1 pkt 8 i 9 Ustawy polegająca na rozszerzeniu listy organów uprawnionych do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS o ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz dyrektora urzędu morskiego, a także ministra właściwego do wewnętrznych.</p>
--	--	---	--	--	--

14.	art. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;	Art.1 Niniejsze rozporządzenie określa cel Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS), ustanowionego na mocy art. 1 decyzji 2004/512/WE, jego funkcje i związane z nim obowiązki. Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury wymiany między państwami członkowskimi danych dotyczących wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych oraz związanych z nimi decyzji, w tym decyzji o unieważnieniu, cofnięciu wizy lub przedłużeniu jej ważności, w celu ułatwienia rozpatrywania takich wniosków i podejmowania związanych z nimi decyzji.	T	art. 1 pkt 1	Art. 5 ust. 1 Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informacyjnego jest realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) w celu dokonywania wpisów danych VIS przez Straż Graniczną, konsula, wojewodę, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policję.	Z uwagi na dużą ilość zmian w art. 5 Ustawy nadane zostało nowe brzmienie tego przepisu. Dostosowanie terminologii ustawowej do terminologii przyjętej w oficjalnym tłumaczeniu na język polski regulacji Unii Europejskiej, których przepisy wprowadziły do polskiego systemu prawnego inną nazwę systemu tj. zastąpienie nazwy „ <i>System Informacji Wizowej</i> ” na „ <i>Wizowy System Informacyjny</i> ” w
-----	--	--	----------	---------------------	--	---

	<p>art. 1 decyzji Rady 2004/512/WE</p>	<p>Art.1.1. Niniejszym ustanawia się system służący wymianie danych wizowych między Państwami Członkowskimi, dalej zwany Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS), który umożliwi upoważnionym do tego celu władzom krajowym wprowadzanie i uaktualnianie danych wizowych oraz elektroniczną konsultację tych danych.</p> <p>2. Wizowy System Informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej oraz składa się z centralnego systemu informacyjnego, dalej zwanym Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym (CS-VIS), z interfejsu w każdym Państwie Członkowskim, dalej zwanym interfejsem krajowym (NI-VIS), który zapewnia połączenie z odpowiednimi centralnymi władzami krajowymi odpowiedniego Państwa Członkowskiego oraz z infrastruktury komunikacyjnej między Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym i interfejsami krajowymi.</p>				<p><i>Informacyjny</i>” w odpowiedniej formie gramatycznej.</p> <p>Dodatkowo usunięto z przedmiotowego ustępu słowa „<i>zmieniania lub usuwania</i>” w konsekwencji zmiany definicji „<i>wpis</i>”.</p>
	<p>art. 27 rozporządzenia (WE) nr 767/2008</p>	<p>Art.27. Główny centralny VIS, sprawujący nadzór techniczny i administrację, mieści się w Strasburgu, we Francji, natomiast rezerwowi centralny VIS, zdolny do zapewnienia wszystkich funkcji głównego centralnego VIS w przypadku jego awarii, mieści się w Sankt Johann im Pongau, w Austrii.</p>			<p>Art. 5 ust. 2 pkt 1 - Organy określone w ust. 1 są obowiązane do:</p> <p>1) wymiany krajowych danych VIS przez dokonywanie wpisów do Centralnego Wizowego Systemu Informacyjnego poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI);</p>	<p>Dostosowanie terminologii ustawowej do terminologii przyjętej w oficjalnym tłumaczeniu na język polski regulacji Unii Europejskiej, których przepisy wprowadziły do polskiego systemu prawnego inną nazwę systemu tj. zastąpienie nazwy „<i>Centralny System</i>”</p>

	art. 1 decyzji Rady 2004/512/WE	Art.1.1. Niniejszym ustanawia się system służący wymianie danych wizowych między Państwami Członkowskimi, dalej zwany Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS), który umożliwi upoważnionym do tego celu				<i>Informacji Wizowej” na „Centralny Wizowy System Informacyjny” w odpowiedniej formie gramatycznej.</i>
--	--	---	--	--	--	--

		<p>upoważnionym do tego celu władzom krajowym wprowadzanie i uaktualnianie danych wizowych oraz elektroniczną konsultację tych danych.</p> <p>2. Wizowy System Informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej oraz składa się z centralnego systemu informacyjnego, dalej zwanym Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym (CS-VIS), z interfejsu w każdym Państwie Członkowskim, dalej zwanym interfejsem krajowym (NI-VIS), który zapewnia połączenie z odpowiednimi centralnymi władzami krajowymi odpowiedniego Państwa Członkowskiego oraz z infrastruktury komunikacyjnej między Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym i interfejsami krajowymi.</p>			
--	--	--	--	--	--

	art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008	Art. 24.2. Jeżeli państwo członkowskie posiada dowody wskazujące na to, że dane przetwarzane w VIS są nieścisłe lub że dane zostały przetworzone w VIS niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem powiadamia ono niezwłocznie odpowiedzialne państwo członkowskie. Taka informacja może być przekazana za pośrednictwem infrastruktury VIS.			Art. 5 ust. 2 pkt 5 - Rozpatrywania wniosków Państw Członkowskich o uaktualnienie, uzupełnienie, skorygowanie, lub wykasowanie dokonane przez dany organ wpisu danych VIS, oraz powiadamiania Państw Członkowskich o konieczności uaktualnienia, uzupełnienia, skorygowania, lub wykasowania wpisów danych VIS dokonanych przez te Państwa Członkowskie.	Zmiana polega na uregulowaniu w Ustawie obowiązku organów, mających wgląd do danych VIS, w zakresie powiadamiania Państwa Członkowskiego, które dokonało wpisu danych VIS, o tym, że wpis ten jest błędny lub przetwarzanie danych w VIS jest niezgodne z prawem. Obowiązek ten wynika z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.
	art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008	Art.25.2. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia odpowiedzialne państwo lub państwa członkowskie o tym, że osoba ubiegająca się o wizę uzyskała jego obywatelstwo. Taka informacja może być przekazana za pośrednictwem infrastruktury VIS.			Art.5 ust 3 - Konsul lub wojewoda niezwłocznie powiadamiają Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie o nadaniu obywatelstwa polskiego osobie ubiegającej się o wizę w tym Państwie Członkowskim lub Państwach Członkowskich.	Zmiana ma na celu wskazanie obowiązku organów mających wgląd do danych VIS, w zakresie niezwłocznego powiadomienia Państwa Członkowskiego o nadaniu obywatelstwa polskiego osobie, która w tym Państwie Członkowskim ubiega się lub ubiegała się o wizę.
15.	art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008	Art.25.2. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia odpowiedzialne państwo lub państwa członkowskie o tym, że osoba ubiegająca się o wizę uzyskała jego obywatelstwo. Taka informacja może być przekazana za pośrednictwem infrastruktury VIS.	T	art. 1 pkt 9	Art. 6. Bezpośredni dostęp do Wizowego Systemu Informacyjnego realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) umożliwiający wgląd do danych VIS w celu: 1) rozpatrzenia złożonych wniosków wizowych oraz podjęcia decyzji dotyczących tych wniosków, jak również decyzji o unieważnieniu, przedłużeniu lub skróceniu okresu ważności wizy, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do	W projekcie ustawy nowelizującej zaproponowano nowe brzmienie całego artykułu 6 Ustawy. Zabieg ten jest podyktowany dążeniem do pełnego zharmonizowania brzmienia przedmiotowego przepisu z brzmieniem aktualnych regulacji wspólnotowych płynących z rozporządzenia (WE) nr 767/2008. Zmiana ta została

					<p>Spraw Cudzoziemców lub Policji;</p> <p>2) przeprowadzania konsultacji między centralnymi organami wizowymi w sprawie wniosków wizowych zgodnie w art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej, przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>3) sporządzania sprawozdań i statystyk, przysługuje Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Policji;</p> <p>4) sprawdzania na przejściach granicznych tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu na terytorium Państw Członkowskich zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1), przysługuje Straży Granicznej i Służbie Celnej;</p> <p>5) sprawdzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub spełniania warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Państw Członkowskich, przysługuje komendantowi wojewódzkiemu Policji, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Policji, komendantowi oddziału Straży Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>6) zidentyfikowania osoby, która nie spełnia lub przestała spełniać warunki wjazdu lub pobytu na terytorium Państw</p>	<p>wprowadzona w art. 6 pkt 1 – 8 Ustawy i ma charakter jedynie redakcyjny. Jednocześnie dokonana została również zmiana polegająca na wprowadzeniu pkt 9 w obrębie art. 6 Ustawy. Zmiana ta jest konsekwencją obowiązku wynikającego z art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.</p>
--	--	--	--	--	---	---

					<p>Członkowskich, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Służbie Celnej, wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>7) określania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy zgodnie z art. 9 i 21 rozporządzenia (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz. Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>8) rozpatrzenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy, przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Radzie do Spraw Uchodźców;</p> <p>9) realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) przysługuje konsulowi lub wojewodzie.</p>	
--	--	--	--	--	---	--

16.	<p>art. 34 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006;</p>	<p>Art.34.4. Jeżeli państwa członkowskie w ciągu dwóch miesięcy nie są w stanie osiągnąć porozumienia, państwo członkowskie, które nie dokonało wpisu, przekazuje sprawę Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, który wraz z zainteresowanymi krajowymi organami nadzorczymi podejmuje działania mediacyjne.</p>	T	art.1 pkt 1	<p>Art. 9. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, w przypadku, o którym mowa w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 49 ust. 4 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), jest organem uprawnionym do przekazania sprawy Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, w celu podjęcia działań mediacyjnych.</p>	<p>Dokonana zmiana wiąże się ściśle z budową systemu SIS II i polega na dostosowaniu uprawnień Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych określonych w art. 9 Ustawy do rozporządzenia nr 1987/2006 (WE) oraz decyzji 2007/533/WSiSW;</p>
	<p>art. 49 ust. 4 decyzji Rady 2007/533/WSiSW</p>	<p>Art.49.4. Jeżeli państwa członkowskie w ciągu dwóch miesięcy nie są w stanie osiągnąć porozumienia, państwo członkowskie, które nie dokonało wpisu, przekazuje sprawę Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych, który wraz z zainteresowanymi krajowymi organami nadzorczymi podejmuje działania mediacyjne.</p>				
17.	<p>art. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008</p>	<p>Art.1 Niniejsze rozporządzenie określa cel Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS), ustanowionego na mocy art. 1 decyzji 2004/512/WE, jego funkcje i związane z nim obowiązki. Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury wymiany między państwami członkowskimi danych dotyczących wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych oraz związanych z nimi decyzji, w tym decyzji o unieważnieniu, cofnięciu wizy lub przedłużeniu jej ważności, w celu ułatwienia rozpatrywania takich wniosków i podejmowania związanych z nimi decyzji.</p>	T	art.1 pkt 11	<p>Art. 21 ust. 2 Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykorzystywania Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) jako krajowego interfejsu Wizowego Systemu Informacyjnego, w tym sposób dokonywania wpisów danych VIS, a także wglądu do danych VIS, mając na względzie prawidłowe wykonanie przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań wynikających z udziału w Wizowym Systemie Informacyjnym.</p>	<p>Dostosowanie terminologii ustawowej do terminologii przyjętej w oficjalnym tłumaczeniu na język polski regulacji Unii Europejskiej, których przepisy prowadziły do polskiego systemu prawnego inną nazwą systemu tj. zastąpienie pojęcia <i>System Informacji Wizowej</i> nazwą <i>Wizowy System Informacyjny w odpowiedniej formie gramatycznej</i>.</p> <p>Dodatkowo usunięto z przedmiotowego ustępu</p>

	<p>art. 1 decyzji Rady 2004/512/WE</p>	<p>Art 1.1. Niniejszym ustanawia się system służący wymianie danych wizowych między Państwami Członkowskimi, dalej zwany Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS), który umożliwi upoważnionym do tego celu władzom krajowym wprowadzanie i uaktualnianie danych wizowych oraz elektroniczną konsultację tych danych. 2. Wizowy System Informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej oraz składa się z centralnego systemu informacyjnego, dalej zwanym Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym (CS-VIS), z interfejsu w każdym Państwie Członkowskim, dalej zwanym interfejsem krajowym (NI-VIS), który zapewnia połączenie z odpowiednimi centralnymi władzami krajowymi odpowiedniego Państwa Członkowskiego oraz z infrastruktury komunikacyjnej między Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym i interfejsami krajowymi.</p>				<p>przedmiotowego ustępu słowa „<i>zmieniania i usuwania</i>” w konsekwencji zmiany definicji „<i>wpis</i>”.</p>
--	---	---	--	--	--	--

18.	<p>art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006;</p>	<p>Art.29.1. Wpisy wprowadzone do SIS II zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przechowywane są wyłącznie przez okres konieczny dla osiągnięcia celów, w których zostały wprowadzone.</p> <p>2. Państwo członkowskie, które dokonało wpisu, w terminie trzech lat od daty jego dokonania w SIS II weryfikuje potrzebę jego zachowania.</p> <p>3. Każde państwo członkowskie ustanawia w stosownych przypadkach krótsze terminy weryfikacji, zgodnie ze swoim prawem krajowym.</p> <p>4. W trakcie okresu weryfikacji państwo członkowskie dokonujące wpisu może, na podstawie wielostronnej i indywidualnej oceny, która podlega rejestracji, podjąć decyzję o dłuższym przechowywaniu wpisu, o ile jest to konieczne dla celów, w których wpis ten został dokonany. W takim przypadku ust. 2 ma zastosowanie również do przedłużenia okresu przechowywania wpisu. Wszelkie informacje o przedłużeniu okresu przechowywania wpisu są przekazywane do CS-SIS.</p> <p>5. Po upływie okresu weryfikacji, o którym mowa w ust. 2, wpisy usuwane są automatycznie poza przypadkami, gdy państwo członkowskie, które dokonało wpisu, przekazało do CS-SIS informację o przedłużeniu okresu przechowywania wpisu, zgodnie z ust. 4. CS-SIS automatycznie informuje państwa członkowskie z czteromiesięcznym wyprzedzeniem o zaplanowanym usunięciu danych z systemu.</p>	T	art.1 pkt 1.	<p>Art. 23 ust. 2 W przypadku stwierdzenia przez organ, który dokonał wpisu danych SIS, że upłynął okres konieczny do osiągnięcia celów, dla których wpis został dokonany lub jest brak podstaw prawnych do dalszego przechowywania tych danych SIS, albo że nie upłynął okres konieczny do osiągnięcia celów, dla których dany wpis został dokonany, organ ten odpowiednio usuwa dane SIS albo przedłuża termin przechowywania danych SIS, zawiadamiając jednocześnie o tym fakcie centralny organ techniczny KSI.</p>	<p>Zmiana w przedmiotowym zakresie ma na celu doprecyzowanie, aby z tego przepisu wynikało nie tylko uprawnienie organu do wcześniejszego usunięcia danych SIS, ale również do przedłużenia okresu przechowywania danych w uzasadnionych okolicznościach, co wynika z rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz decyzji Rady 2007/533/WSiSW</p>
-----	---	---	---	--------------	---	---

	<p>art. 44 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.44.1. Wpisy dotyczące osób wprowadzane do SIS II zgodnie z niniejszą decyzją są przechowywane wyłącznie przez okres konieczny do osiągnięcia celów, w których zostały wprowadzone.</p> <p>2. Państwo członkowskie, które dokonało wpisu, w terminie trzech lat od daty jego dokonania w SIS II weryfikuje potrzebę jego zachowania. W przypadku wpisów dotyczących osób, które zostały dokonane zgodnie z art. 36, okres ten wynosi rok.</p> <p>3. Każde państwo członkowskie ustanawia w stosownych przypadkach krótsze terminy weryfikacji, zgodnie ze swoim prawem krajowym.</p> <p>4. W trakcie okresu weryfikacji państwo członkowskie dokonujące wpisu może, na podstawie wszechstronnej i indywidualnej oceny która podlega rejestracji, podjąć decyzję o dłuższym przechowywaniu wpisu, o ile jest to konieczne do celów, w których wpis ten został dokonany. W takim przypadku ust. 2 ma zastosowanie również do przedłużenia okresu przechowywania. Wszelkie informacje o przedłużeniu okresu przechowywania wpisu są przekazywane do CS-SIS.</p> <p>5. Po upływie okresu weryfikacji, o którym mowa w ust. 2, wpisy usuwane są automatycznie poza przypadkami, gdy państwo członkowskie, które dokonało wpisu, przekazało do CS-SIS informację o przedłużeniu okresu przechowywania wpisu, zgodnie z ust. 4. CS-SIS automatycznie informuje państwa członkowskie z czteromiesięcznym wyprzedzeniem o zaplanowanym usunięciu danych z systemu.</p>				
--	--	--	--	--	--	--

	art. 45 decyzji Rady 2007/533/WSi SW	Art.45.1. Wpisy dotyczące przedmiotów wprowadzane do SIS II zgodnie z niniejszą decyzją są przechowywane wyłącznie przez okres konieczny do osiągnięcia celów w których zostały wprowadzone. 2. Wpisy dotyczące przedmiotów wprowadzone zgodnie z art. 36 przechowywane są przez okres nieprzekraczający pięciu lat. 3. Wpisy dotyczące przedmiotów wprowadzone zgodnie z art. 38 przechowywane są przez okres nieprzekraczający dziesięciu lat. 4. Okresy przechowywania danych określone w ust. 2 i 3 mogą być przedłużone, o ile wymagają tego cele w których dokonano wpisu. W takim przypadku ust. 2 i 3 mają zastosowanie również do przedłużenia okresu przechowywania.				
19.	art. 1 ust. 1 Konwencji o Europolu	Art.1.1. Państwa Członkowskie Unii Europejskiej, zwane dalej "Państwami Członkowskimi", niniejszym ustanawiają Europejski Urząd Policji, zwany dalej "Europolem";	T	art.1 pkt 13 lit a	Art. 27 ust 1 pkt 7 - współpracy z Jednostką Narodową Europolu w zakresie udzielania zgody na dostęp Europejskiego Urzędu Policji (Europol) do danych VIS.	Dostosowanie terminologii ustawowej do terminologii przyjętej w Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu).
20.	art. 118 ust. 1 lit. g KWS	Art.118.1. Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się, w odniesieniu do swojego krajowego modułu Systemu Informacyjnego Schengen, przyjąć niezbędne środki w celu: g) zapewnienia możliwości weryfikacji i stwierdzenia, które dane osobowe zostały wprowadzone do zautomatyzowanych systemów przetwarzania danych, oraz kiedy i przez kogo dane zostały wprowadzone (kontrola dostarczania danych);	T	art.1 pkt 13 lit b	Art. 27 ust 1 pkt 13 - zapewnienia możliwości późniejszej weryfikacji i stwierdzenia, które dane zostały wprowadzone poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI) oraz kiedy i przez kogo zostały wykorzystane, a także w jakim zakresie zostały udostępnione;	Doprecyzowanie i dostosowanie przepisów Ustawy do zakresu obowiązków nałożonych na państwa członkowskie we wskazanych przepisach. Wykreślenie sformułowania „i w jakim celu dane te zostały wykorzystane” z uwagi na fakt braku wymogu sprawdzania, w jakim celu dane zostały faktycznie

	art. 103 KWS;	Art.103 Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby każde przekazanie danych osobowych zostało zarejestrowane w krajowym module Systemu Informacyjnego Schengen przez administratora pliku danych organu w celach sprawdzenia, czy przeglądanie danych jest dozwolone, czy nie. Wpis do rejestru może być wykorzystywany wyłącznie do tego celu i zostaje on usunięty możliwie szybko po upływie jednego roku a najpóźniej po upływie trzech lat.				dane zostały faktycznie wykorzystane.
--	----------------------	--	--	--	--	---------------------------------------

	<p>art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006;</p>	<p>Art.10.1. W odniesieniu do N. SIS II każde państwo członkowskie podejmuje odpowiednie środki, obejmujące plan bezpieczeństwa, tak aby:</p> <p>a) zapewnić fizyczną ochronę danych m.in. poprzez sporządzanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;</p> <p>b) zapobiec dostępowi osób nieuprawnionych do infrastruktury przetwarzania danych, wykorzystywanej do przetwarzania danych osobowych (kontrola dostępu do infrastruktury);</p> <p>c) zapobiec nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników danych (kontrola nośników danych);</p> <p>d) zapobiec nieuprawnionemu wprowadzaniu danych i nieuprawnionemu wglądowi do przechowywanych danych osobowych oraz ich zmienianiu i usuwaniu (kontrola przechowywania);</p> <p>e) zapobiec wykorzystywaniu systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych przez osoby nieuprawnione, korzystające ze sprzętu do przekazywania danych (kontrola użytkowników);</p> <p>f) zapewnić, by osoby uprawnione do korzystania z systemu zautomatyzowanego przetwarzania danych miały dostęp wyłącznie do danych objętych posiadaniem przez siebie upoważnieniem, poprzez osobiste i niepowtarzalne identyfikatory użytkownika oraz poufny tryb dostępu (kontrola dostępu do danych);</p> <p>g) zapewnić, by wszystkie organy mające prawo do dostępu do SIS II lub do infrastruktury przetwarzania</p>				
--	---	--	--	--	--	--

	<p>art. 10 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.10.1. W odniesieniu do N.SIS II każde państwo członkowskie podejmuje odpowiednie środki, obejmujące plan bezpieczeństwa, tak aby:</p> <p>a) zapewnić fizyczną ochronę danych m.in. poprzez sporządzanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;</p> <p>b) zapobiec dostępowi osób nieuprawnionych do infrastruktury przetwarzania danych, wykorzystywanej do przetwarzania danych osobowych (kontrola dostępu do infrastruktury);</p> <p>c) zapobiec nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników danych (kontrola nośników danych);</p> <p>d) zapobiec nieuprawnionemu wprowadzaniu danych i nieuprawnionemu wglądowi do przechowywanych danych osobowych oraz ich zmienianiu i usuwaniu (kontrola przechowywania);</p> <p>e) zapobiec wykorzystywaniu systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych przez osoby nieuprawnione, korzystające ze sprzętu do przekazywania danych (kontrola użytkowników);</p> <p>f) zapewnić, by osoby uprawnione do korzystania z systemu zautomatyzowanego przetwarzania danych miały dostęp wyłącznie do danych objętych posiadaniem przez siebie upoważnieniem, poprzez osobiste i niepowtarzalne identyfikatory użytkownika oraz poufny tryb dostępu (kontrola dostępu do danych);</p> <p>g) zapewnić, by wszystkie organy mające prawo do dostępu do SIS II lub do infrastruktury przetwarzania</p>				
--	--	---	--	--	--	--

21.	<p>art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006</p>	<p>Art.4.1. SIS II składa się z: a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów: — funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”); — jednolitego interfejsu krajowego („NI-SIS”); b) systemu krajowego („N. SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N-SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II; c) infrastruktury łączności pomiędzy CS-SIS a NI-SIS („infrastruktura łączności”), dzięki której dane SIS II mogą być przekazywane przez przeznaczoną do tego zaszyfowaną sieć wirtualną i wymieniane między biurami SIRENE, o których mowa w art. 7 ust. 2. 2. Dane w SIS II wpisuje się, aktualizuje, usuwa i wyszukuje za pośrednictwem poszczególnych systemów N. SIS II. Kopia krajowa jest dostępna w celu prowadzenia automatycznego wyszukiwania na terytorium każdego państwa członkowskiego, które korzysta z takiej kopii. Przeszukiwanie plików danych zawartych w N. SIS II innych państw członkowskich nie jest możliwe. 3. CS-SIS, wykonujący funkcje nadzorcze i administracyjne, mieści się w Strasburgu, we Francji, natomiast rezerwowi CS-SIS, zdolny do zapewnienia wszystkich funkcji głównego CS-SIS w przypadku jego awarii, mieści się w</p>	T	art.1 pkt 14	<p>Art. 34 ust. 1 W przypadku dokonywania jakichkolwiek zmian w Krajowym Systemie Informatycznym (KSI) po jego uruchomieniu centralny organ techniczny KSI jest obowiązany przed wdrożeniem tych zmian do uzyskania pisemnej opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w zakresie spełniania przez Krajowy System Informatyczny (KSI) wymogów określonych w art. 4 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz w art. 4 i 9 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. 2. W celu wydania opinii, minister właściwy do spraw wewnętrznych przeprowadza kontrolę w zakresie spełniania przez Krajowy System Informatyczny (KSI) wymogów, o których mowa w ust. 1. 3. Po przeprowadzeniu kontroli, minister właściwy do spraw wewnętrznych przedstawia centralnemu organowi technicznemu KSI pisemną opinię, o której mowa w ust. 1, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w Krajowym Systemie Informatycznym (KSI) przekazuje centralnemu organowi technicznemu KSI zalecenia pokontrolne w formie pisemnej. W przypadku przekazania zaleceń pokontrolnych przepis art. 31 stosuje się odpowiednio do centralnego organu technicznego KSI. 4. W przypadku niezgłoszenia przez centralny organ techniczny KSI zastrzeżeń, jak również w przypadku nieuwzględnienia</p>	<p>Proponowana modyfikacja jest związana z przygotowaniem do wprowadzenia SIS II. Ponadto do art. 34 dodano ust. 3-5. Działanie takie ma na celu zastąpienie obowiązującego odwołania do art. 29-32 Ustawy dot. zakresu i trybu uzyskiwania opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Generalnego Inspektora Ochrony Danych</p>
-----	---	---	---	--------------	---	---

	<p>art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006</p>	<p>Art.9.1 Aby zapewnić szybki i sprawny przesył danych, każde państwo członkowskie, tworząc własny N. SIS II, przestrzega protokołów i procedur technicznych ustalonych, by zapewnić kompatybilność N. SIS II z CS-SIS. Wspomniane protokoły i procedury techniczne ustalane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 51 ust. 2, bez uszczerbku dla przepisów aktu ustanawiającego organ zarządzający.</p> <p>2. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z kopii krajowej, jest ono zobowiązane zapewnić, korzystając z usług CS-SIS, by dane przechowywane w kopii krajowej były dzięki automatycznym aktualizacjom, o których mowa w art. 4 ust. 4, identyczne i spójne względem danych w bazie SIS II oraz by przeszukiwanie kopii krajowej prowadziło do takich samych wyników, jak przeszukiwanie bazy danych SIS II.</p>				
--	---	---	--	--	--	--

	<p>art. 4 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.4.1. SIS II składa się z:</p> <p>a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> — funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”), — jednorodnego interfejsu krajowego (dalej zwanego „NI-SIS”); <p>b) systemu krajowego („N.SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N.SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;</p> <p>c) infrastruktury łączności pomiędzy CS-SIS a NI-SIS („infrastruktura łączności”), dzięki której dane SIS II mogą być przekazywane przez przeznaczoną do tego zaszyfrowaną sieć wirtualną i wymieniane między biurami SIRENE, o których mowa w art. 7 ust. 2.</p> <p>2. Dane w SIS II wpisuje się, aktualizuje, usuwa i wyszukuje za pośrednictwem poszczególnych systemów N.SIS II. Kopia krajowa jest dostępna w celu prowadzenia automatycznego wyszukiwania na terytorium każdego państwa członkowskiego, które korzysta z takiej kopii. Przeszukiwanie plików danych zawartych w N.SIS II innych państw członkowskich nie jest możliwe.</p> <p>3. CS-SIS, wykonujący funkcje nadzorcze i administracyjne, mieści się w Strasburgu, we Francji, natomiast rezerwowi CS-SIS, zdolny do zapewnienia wszystkich funkcji głównego CS-SIS w</p>				<p>42</p>
--	---	--	--	--	--	-----------

	<p>art. 9 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.9.1. Aby zapewnić szybki i sprawny przesył danych, każde państwo członkowskie, tworząc własny N.SIS II, przestrzega protokołów i procedur technicznych ustalonych, by zapewnić kompatybilność N.SIS II z CS-SIS. Wspomniane protokoły i procedury techniczne ustalane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 67, bez uszczerbku dla przepisów aktu prawnego powołującego organ zarządzający.</p> <p>2. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z kopii krajowej, jest ono zobowiązane zapewnić — korzystając z usług zapewnianych przez CS-SIS — by dane przechowywane w kopii krajowej były dzięki automatycznym aktualizacjom, o których mowa w art. 4 ust. 4, identyczne i spójne względem danych w bazie SIS II oraz by przeszukiwanie kopii krajowej prowadziło do takich samych wyników, jak przeszukiwanie bazy danych SIS II.</p>				
--	---	--	--	--	--	--

22.	<p>Art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006</p>	<p>Art.7.2 Każde państwo członkowskie wyznacza organ („biuro SIRENE”), który zapewnia wymianę wszelkich informacji uzupełniających, o której mowa w art. 8, zgodnie z wytycznym zawartymi w podręczniku SIRENE.</p> <p>Powyższe biura koordynują również weryfikację jakości informacji wprowadzanych do SIS II. Aby realizować te cele, biura SIRENE posiadają dostęp do danych przetwarzanych w SIS II.</p>	T	art.1 pkt 1:	<p>Art. 35 ust. 1. W ramach struktury Komendy Głównej Policji wyznacza się komórkę organizacyjną będącą biurem SIRENE, zapewniającą w szczególności wymianę informacji uzupełniających w trybie i zgodnie z zasadami określonymi w podręczniku SIRENE, o którym mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) i w art. 8 ust. 4 decyzji</p>	<p>Przedmiotowa zmiana jest podyktowana potrzebą utrzymania spójności terminologicznej aktów prawa europejskiego i krajowego w zakresie funkcjonowania oraz struktury biura SIRENE. Jednocześnie istnieje potrzeba takiej modyfikacji przedmiotowego przepisu, aby w najpełniejszy sposób</p>
-----	--	--	----------	---------------------	---	---

	<p>art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006</p>	<p>Art.8.1. Informacje uzupełniające są wymieniane zgodnie z wytycznymi zawartymi w „podręczniku SIRENE” za pośrednictwem infrastruktury łączności. W przypadku gdy infrastruktura łączności jest niedostępna, państwa członkowskie mogą wykorzystywać inne odpowiednio zabezpieczone środki techniczne do wymiany informacji uzupełniających.</p> <p>2. Informacje uzupełniające są wykorzystywane wyłącznie do celu, w jakim zostały przekazane.</p> <p>3. Odpowiedź na wniosek państwa członkowskiego o informacje uzupełniające jest udzielana niezwłocznie.</p> <p>4. Szczegółowe zasady wymiany informacji uzupełniających są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 51 ust. 2, w formie podręcznika SIRENE, bez uszczerbku dla przepisów aktu ustanawiającego organ zarządzający.</p>			<p>generacji (SIS II) i w art. 8 ust. 4 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).</p>	<p>zrealizować założenia regulacji europejskich dotyczących praktycznych aspektów funkcjonowania biura SIRENE, przy możliwie najmniejszej ingerencji w aktualną strukturę organizacyjną Komendy Głównej Policji. Proponowane nowe brzmienie przepisu spełnia wymóg wyznaczenia biura SIRENE jako odrębnej organizacyjnie i samodzielnej jednostki, a jednocześnie dopuszcza możliwość wyboru do tego celu już istniejącej w obrębie struktury KGP. Zmiana tego przepisu ma również na celu dostosowanie zasad funkcjonowania biura SIRENE w związku z uruchomieniem SIS II bez konieczności jej ponownej zmiany. Dodatkowo dokonano takiej modyfikacji</p>
--	---	--	--	--	--	--

	<p>art. 7 ust 2 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.7.2. Każde państwo członkowskie wyznacza organ („biuro SIRENE”), który zapewnia wymianę wszelkich informacji uzupełniających, o której mowa w art. 8, zgodnie z wytycznym zawartymi w podręczniku SIRENE.</p> <p>Powyższe biura koordynują również weryfikację jakości informacji wprowadzanych do SIS II. Aby realizować te cele, biuro SIRENE posiada dostęp do danych przetwarzanych w SIS II.</p>				<p>proponowanego brzmienia art. 35 ust. 1 Ustawy, aby uniknąć konieczności nowelizacji Ustawy w przypadku kolejnej zmiany podręcznika SIRENE.</p>
	<p>art. 8 decyzji Rady 2007/533/WSi SW</p>	<p>Art.8.1. Informacje uzupełniające są wymieniane zgodnie z wytycznymi zawartymi w podręczniku SIRENE za pośrednictwem infrastruktury łączności. W przypadku gdy infrastruktura łączności jest niedostępna, państwa członkowskie mogą wykorzystywać inne odpowiednio zabezpieczone środki techniczne do wymiany informacji uzupełniających.</p> <p>2. Informacje uzupełniające są wykorzystywane wyłącznie do celu, w jakim zostały przekazane.</p> <p>3. Odpowiedź na wniosek państwa członkowskiego o informacje uzupełniające jest udzielana niezwłocznie.</p> <p>4. Szczegółowe zasady wymiany informacji uzupełniających są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 67, w formie „podręcznika SIRENE” — bez uszczerbku dla przepisów aktu ustanawiającego organ zarządzający.</p>				

23.	art.1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;	Art.1. Niniejsze rozporządzenie określa cel Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS), ustanowionego na mocy art. 1 decyzji 2004/512/WE, jego funkcje i związane z nim obowiązki. Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury wymiany między państwami członkowskimi danych dotyczących wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych oraz związanych z nimi decyzji, w tym decyzji o unieważnieniu, cofnięciu wizy lub przedłużeniu jej ważności, w celu ułatwienia rozpatrywania takich wniosków i podejmowania związanych z nimi decyzji.	T	art.1 pkt 17	Użyte w art. 14, art. 16, art. 27, art. 39 i art. 46, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „ <i>System Informacji Wizowej</i> ” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „ <i>Wizowy System Informacyjny</i> ”	Wprowadzone zmiany mają charakter redakcyjny, a ich wprowadzenie wiąże się ściśle z potrzebą ujednoczenia nazewnictwa w prawie krajowym z nomenklaturą obowiązującą w prawie wspólnotowym i polegają na zastąpieniu nazwy „ <i>System Informacji Wizowej</i> ” nazwą „ <i>Wizowy System Informacyjny</i> ” w odpowiedniej formie gramatycznej.
-----	--	---	----------	---------------------	---	--

	<p>art. 1 decyzji Rady 2004/512/WE</p>	<p>Art.1. Niniejszym ustanawia się system służący wymianie danych wizowych między Państwami Członkowskimi, dalej zwany Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS), który umożliwi upoważnionym do tego celu władzom krajowym wprowadzanie i uaktualnianie danych wizowych oraz elektroniczną konsultację tych danych. 2. Wizowy System Informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej oraz składa się z centralnego systemu informacyjnego, dalej zwanym Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym (CS-VIS), z interfejsu w każdym Państwie Członkowskim, dalej zwanym interfejsem krajowym (NI-VIS), który zapewnia połączenie z odpowiednimi centralnymi władzami krajowymi odpowiedniego Państwa Członkowskiego oraz z infrastruktury komunikacyjnej między Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym i interfejsami krajowymi.</p>				
--	---	---	--	--	--	--

24.	art.1 ust. 2 decyzji Rady 2004/512/WE	Art.1.2. Wizowy System Informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej oraz składa się z centralnego systemu informacyjnego, dalej zwanym Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym (CS-VIS), z interfejsu w każdym Państwie Członkowskim, dalej zwanym interfejsem krajowym (NI-VIS), który zapewnia połączenie z odpowiednimi centralnymi władzami krajowymi odpowiedniego Państwa Członkowskiego oraz z infrastruktury komunikacyjnej między Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym i interfejsami krajowymi.	T	art.1 pkt 1:	użyte w art. 27, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy: a) „Centralny System Informacji Wizowej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Centralny Wizowy System Informacyjny”,	Wprowadzone zmiany mają charakter redakcyjny, a ich wprowadzenie wiąże się ściśle z potrzebą ujednolicenia nazewnictwa w prawie krajowym z nomenklaturą obowiązującą w prawie wspólnotowym i polegają na zastąpieniu nazwy „ <i>Centralny System Informacji Wizowej</i> ” nazwą „ <i>Centralny Wizowy System Informacyjny</i> ”, w odpowiedniej formie gramatycznej.
	art. 27 rozporządzenia (WE) nr 767/2008	Art.27 Główny centralny VIS, sprawujący nadzór techniczny i administrację, mieści się w Strasburgu, we Francji, natomiast rezerwowo centralny VIS, zdolny do zapewnienia wszystkich funkcji głównego centralnego VIS w przypadku jego awarii, mieści się w Sankt Johann im Pongau, w Austrii				
	art. 4 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1987/2006;	Art.4.1. SIS II składa się z: a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów: — funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”); — jednolitego interfejsu krajowego („NI-SIS”);				

	art.4ust.1lit.a decyzji Rady 2007/533/WSi SW	Art.4.1. SIS II składa się z: a) systemu centralnego („centralny SIS II”) składającego się z następujących elementów: — funkcji wsparcia technicznego („CS-SIS”) zawierającej bazę danych („baza danych SIS II”), — jednorodnego interfejsu krajowego (dalej zwanego „NI-SIS”);				
25.	art.4ust.1lit.b rozporządzenia (WE) nr 1987/2006;	Art.4.1. SIS II składa się z: b) systemu krajowego („N. SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N-SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;	T	art.1 pkt 19	Użyte w art. 26, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „moduł krajowy” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „system krajowy N.SIS II”;	Dostosowanie terminologii ustawowej do terminologii przyjętej w oficjalnym tłumaczeniu na język polski regulacji Unii Europejskiej. Ma związek z uchYLENIEM w art. 2 pkt 12.
	art.4ust.1lit.b decyzji Rady 2007/533/WSi SW	Art.4.1. SIS II składa się z: b) systemu krajowego („N.SIS II”) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z centralnym SIS II. N.SIS II może zawierać plik danych („kopia krajowa”) zawierający pełną lub częściową kopię bazy danych SIS II;				

26.	<p>art. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008</p>	<p>Art.1. Niniejsze rozporządzenie określa cel Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS), ustanowionego na mocy art. 1 decyzji 2004/512/WE, jego funkcje i związane z nim obowiązki. Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury wymiany między państwami członkowskimi danych dotyczących wniosków o wydanie wiz krótkoterminowych oraz związanych z nimi decyzji, w tym decyzji o unieważnieniu, cofnięciu wizy lub przedłużeniu jej ważności, w celu ułatwienia rozpatrywania takich wniosków i podejmowania związanych z nimi decyzji.</p>	T	art. 2	<p>Art. 43 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) - przetwarzanych przez właściwe organy na potrzeby udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym;</p>	<p>Pojęcie „<i>System Informacji Wizowej</i>” występuje poza Ustawą również w art. 43 ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Wobec zmiany nazwy systemu na „<i>Wizowy System Informacyjny</i>” wprowadzonej przez art. 1 pkt 12 Ustawy nowelizującej należało dokonać odpowiedniej zmiany we wskazanym przepisie ustawy o ochronie danych osobowych. Dostosowanie terminologii ustawowej do terminologii przyjętej w oficjalnym tłumaczeniu na język polski regulacji Unii Europejskiej polegającej na zastąpieniu nazwy „<i>System Informacji Wizowej</i>” nazwą „<i>Wizowy System Informacyjny</i>”.</p>
27.	<p>art. 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008</p>	<p>Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizy organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane: a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony; b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wizy;</p>	T	art. 3 pkt 1	<p>W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach w art. 57 wprowadza się następujące zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> • po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b: <p>6a. W decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zobowiązującej cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w tej decyzji orzeka się o unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy.</p>	<p>Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wizy z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika,</p>

		<p>c) miejsce i datę wydania decyzji; d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wizeny; e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie ważności wizeny odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki wizowej.</p> <p>2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wizeny, którą jest:</p> <p>a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust. 2; b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z następujących podstaw: (i) w celu wydalenia posiadacza wizeny; (ii) brak odpowiednich środków utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.</p>			<p>6b. Jeżeli w decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony orzeczono o unieważnieniu wizeny jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizeny właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.</p>	<p>że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wizeny z mocy prawa.</p>
28.	<p>art. 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008</p>	<p>Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizeny organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane:</p> <p>a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony; b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wizeny; c) miejsce i datę wydania decyzji; d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wizeny;</p>	T	<p>art. 3 pkt 1</p>	<p>W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> • po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b <p>4a. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zobowiązującej cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w tej decyzji orzeka się o unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizeny.</p> <p>4b. Jeżeli w decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony orzeczono o unieważnieniu wizeny jednolitej</p>	<p>Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wizeny z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wizeny z mocy</p>

		<p>e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie ważności wizen odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki wizowej.</p> <p>2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wizen, którą jest:</p> <p>a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust. 2;</p> <p>b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z następujących podstaw:</p> <p>(i) w celu wydalenia posiadacza wizen;</p> <p>(ii) brak odpowiednich środków utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.</p>			<p>wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizen właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.</p>	<p>prawa.</p>
29.	<p>art. 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008</p>	<p>Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizen organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane:</p> <p>a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony;</p> <p>b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wizen;</p> <p>c) miejsce i datę wydania decyzji;</p> <p>d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wizen;</p> <p>e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie ważności wizen odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki</p>	T	<p>art. 3 pkt 3</p>	<p>W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach w art. 68, wprowadza się następujące zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ust. 2 otrzymuje brzmienie: <p>2. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, orzeka się o wydaleniu cudzoziemca i unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: <p>2a. Jeżeli w decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie orzeczono o unieważnieniu wizen jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizen właściwy</p>	<p>Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wizen z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wizen z mocy prawa.</p>

		<p>wizowej.</p> <p>2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wizen, którą jest:</p> <p>a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust. 2;</p> <p>b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z następujących podstaw:</p> <p>(i) w celu wydalenia posiadacza wizen;</p> <p>(ii) brak odpowiednich środków utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.</p>			organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.	
30.	<p>art. 13</p> <p>rozporządzenia (WE) nr 767/2008</p>	<p>Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizen organ wizenowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane:</p> <p>a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony;</p> <p>b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wizen;</p> <p>c) miejsce i datę wydania decyzji;</p> <p>d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wizen;</p> <p>e) numer naklejki wizenowej, jeżeli skrócenie ważności wizen odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki wizenowej.</p> <p>2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również</p>	T	art. 3 pkt 4	<p>W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach w art. 69, wprowadza się następujące zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ust. 3 otrzymuje brzmienie: <p>3. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, orzeka się o wydaleniu cudzoziemca i unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizen.,</p> <ul style="list-style-type: none"> • po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: <p>3a. Jeżeli w decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE orzeczono o unieważnieniu wizen jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizen właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.</p>	<p>Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wizen z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wizen z mocy prawa.</p>

		<p>podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wizy, którą jest:</p> <p>a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust. 2;</p> <p>b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z następujących podstaw:</p> <p>(i) w celu wydalenia posiadacza wizy;</p> <p>(ii) brak odpowiednich środków utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.</p>				
31.	<p>art. 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008</p>	<p>Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizy organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane:</p> <p>a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony;</p> <p>b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wizy;</p> <p>c) miejsce i datę wydania decyzji;</p> <p>d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wizy;</p> <p>e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie ważności wizy odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki wizowej.</p> <p>2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wizy, którą jest:</p>	T	art. 3 pkt 5	<p>W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach w art. 90, wprowadza się następujące zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: <p>4) orzeka się o unieważnieniu wizy.,</p> <ul style="list-style-type: none"> • ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: <p>3. Decyzja o wydaleniu powoduje z mocy prawa cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.</p> <p>4. Decyzja o wydaleniu wydana na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 11 lub pkt 12 powoduje z mocy prawa unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.,</p> <ul style="list-style-type: none"> • po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: <p>5. Jeżeli w decyzji o wydaleniu orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej</p>	<p>Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wizy z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wiz z mocy prawa.</p>

		<p>a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust. 2;</p> <p>b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z następujących podstaw:</p> <p>(i) w celu wydalenia posiadacza wizy;</p> <p>(ii) brak odpowiednich środków utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.</p>			<p>przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.</p>	
32.	<p>art. 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008</p>	<p>Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizy organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane:</p> <p>a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony;</p> <p>b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wizy;</p> <p>c) miejsce i datę wydania decyzji;</p> <p>d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wizy;</p> <p>e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie ważności wizy odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki wizowej.</p> <p>2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wizy, którą jest:</p> <p>a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust.</p>	T	art. 3 pkt 6	<p>W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach w art. 97, wprowadza się następujące zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> • po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: 1a. W decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej orzeka się o unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy., • ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie: 4. Decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powoduje z mocy prawa cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę. 5. Decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydana w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 11, lub pkt 12 powoduje z mocy prawa unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego., • po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu: 	<p>Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wizy z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wiz z mocy prawa.</p>

		2; b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z następujących podstaw: (i) w celu wydalenia posiadacza wizy; (ii) brak odpowiednich środków utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.			6. Jeżeli w decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, organ, który wydał decyzję, informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.	
33.	art. 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008	Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizy organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane: a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony; b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wizy; c) miejsce i datę wydania decyzji; d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wizy; e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie ważności wizy odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki wizowej. 2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wizy, którą jest: a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust. 2; b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z	T	art. 4 pkt 1	W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w art. 33 wprowadza się następujące zmiany: • w ust. 1 uchyla się pkt 1, • ust. 2 otrzymuje brzmienie: 2. Organ przyjmujący wniosek odnotowuje wygaśnięcie decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dokumentach podróży wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.	Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wizy z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wiz z mocy prawa.

		następujących podstaw: (i) w celu wydalenia posiadacza wizy; (ii) brak odpowiednich środków utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.				
34.	art. 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008	Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizy organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane: a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony; b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wizy; c) miejsce i datę wydania decyzji; d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wizy; e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie ważności wizy odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki wizowej. 2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wizy, którą jest: a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust. 2; b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z następujących podstaw: (i) w celu wydalenia posiadacza wizy; (ii) brak odpowiednich środków	T	art. 4 pkt 2	W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w art. 48 wprowadza się następujące zmiany: • w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: Jeżeli nie istnieją okoliczności uzasadniające udzielenie ochrony uzupełniającej albo zgody na pobyt tolerowany, w decyzji, w której odmawia się nadania statusu uchodźcy wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, orzeka się o ich wydaleniu i unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy, z wyłączeniem przypadku gdy cudzoziemiec, • po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: 2a. Jeżeli w decyzji, w której odmawia się nadania statusu uchodźcy wnioskodawcy lub osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje, orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, Szef Urzędu informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.	Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wizy z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wiz z mocy prawa.

		utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.				
35.	art. 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008	<p>Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizy organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane:</p> <p>a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony;</p> <p>b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wizy;</p> <p>c) miejsce i datę wydania decyzji;</p> <p>d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wizy;</p> <p>e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie ważności wizy odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki wizowej.</p> <p>2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wizy, którą jest:</p> <p>a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust. 2;</p> <p>b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z następujących podstaw:</p> <p>(i) w celu wydalenia posiadacza wizy;</p> <p>(ii) brak odpowiednich środków utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.</p>	T	art. 4 pkt 3	<p>W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w art. 91 wprowadza się następujące zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ust. 2 otrzymuje brzmienie: <p>2. W decyzji o pozbawieniu azylu orzeka się o wydaleniu i unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy.,</p> <ul style="list-style-type: none"> • po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: <p>2a. Jeżeli w decyzji o pozbawieniu azylu orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, Szef Urzędu informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.</p>	<p>Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wizy z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wiz z mocy prawa.</p>

36.	art. 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008	Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizy organ wizowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane: a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony; b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wizy; c) miejsce i datę wydania decyzji; d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wizy; e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie ważności wizy odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki wizowej. 2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wizy, którą jest: a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust. 2; b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z następujących podstaw: (i) w celu wydalenia posiadacza wizy; (ii) brak odpowiednich środków utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.	T	art. 4 pkt 4	W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w art. 102 wprowadza się następujące zmiany: • ust. 2 otrzymuje brzmienie: 2. W decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany orzeka się o wydaleniu, unieważnieniu posiadanej przez cudzoziemca wizy i określa się termin opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie dłuższy niż 14 dni chyba, że przed wydaniem decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany cudzoziemcovi wydano decyzję o wydaleniu, która nie została wykonana., • po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: 2a. Jeżeli w decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany orzeczono o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, Szef Urzędu informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.	Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wizy z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wiz z mocy prawa.
37.	art. 13 rozporządzenia (WE) nr	Art.13.1. W przypadku wydania decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub skróceniu okresu ważności wizy organ	T	art. 4 pkt 5	W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w art.	Niedopuszczalne jest, w świetle wskazanego przepisu rozporządzenia (WE) nr

	767/2008	<p>wizowy, który podjął decyzję, dodaje do pliku danych dotyczących wniosku następujące dane:</p> <p>a) informację o statusie wskazującą, że wiza została unieważniona lub cofnięta lub że okres jej ważności został skrócony;</p> <p>b) nazwę i adres organu, który unieważnił, cofnął lub skrócił okres ważności wize;</p> <p>c) miejsce i datę wydania decyzji;</p> <p>d) w odpowiednich przypadkach nową datę wygaśnięcia ważności wize;</p> <p>e) numer naklejki wizowej, jeżeli skrócenie ważności wize odbywa się poprzez wydanie nowej naklejki wizowej.</p> <p>2. W pliku danych dotyczących wniosku wskazuje się również podstawę(-y) unieważnienia, cofnięcia lub skrócenia okresu ważności wize, którą jest:</p> <p>a) w przypadku unieważnienia lub cofnięcia – co najmniej jedna z podstaw wymienionych w art. 12 ust. 2;</p> <p>b) w przypadku decyzji o skróceniu okresu ważności – co najmniej jedna z następujących podstaw:</p> <p>(i) w celu wydalenia posiadacza wize;</p> <p>(ii) brak odpowiednich środków utrzymania na pierwotnie planowany okres pobytu.</p>			<p>117 b ust 4. wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>4. Z dniem opuszczenia przez cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wygasa udzielone mu zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.</p>	<p>767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjęcie w krajowym systemie prawa rozwiązania polegającego na wygaśnięciu wize z mocy prawa. W związku z czym należy dokonać odpowiednich zmian w przepisach krajowych, z których wynika, że określone decyzje wywołują skutek w postaci nieważności wiz z mocy prawa.</p>
--	----------	--	--	--	--	---

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1.	art.1 pkt 3	Art. 2 pkt 1 - bezpośrednim dostępie – rozumie się przez to	Zaproponowana zmiana regulacji ma na celu jednoznaczne określenie

	lit. a	dokonywanie wpisów oraz wgląd do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI), realizowany w sposób bezpośredni przez organ wskazany w ustawie;	definiowanego pojęcia. Różnice pomiędzy pojęciami „dostęp do danych” i „wgląd do danych” nie zostały w Ustawie jasno sprecyzowane i dlatego zawarte w definicji sformułowanie „ <i>dostęp do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny</i> ” zastąpiono sformułowaniem „ <i>dokonywanie wpisów oraz wgląd do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI)</i> ”.
2.	art. 1 pkt 3 lit. d	Art. 2 pkt 11 - Krajowym Systemie Informatycznym (KSI) – rozumie się przez to zespół współpracujących ze sobą urządzeń, procedur przetwarzania informacji i narzędzi programowych (oprogramowania) zastosowanych w celu przetwarzania danych oraz infrastrukturę telekomunikacyjną, umożliwiające organom administracji publicznej i organom wymiaru sprawiedliwości wykorzystywanie danych gromadzonych w Systemie Informacyjnym Schengen oraz w Wizowym Systemie Informacyjnym;	Zmiana art. 2 pkt 11 Ustawy ma charakter redakcyjny i porządkowy. Wynika ona z faktu, że w art. 1 Ustawy pojawia się wyrażenie „ <i>Krajowy System Informatyczny (KSI)</i> ”, co należy uwzględnić w pozostałych przepisach Ustawy zastępując nazwę „ <i>Krajowy System Informatyczny</i> ” nazwą „ <i>Krajowy System Informatyczny (KSI)</i> ”. Dodatkowo zastąpienie użytego w dotychczasowej definicji sformułowania „ <i>przekazywanie oraz dostęp do danych</i> ”, które okazało się niejasne pojęciem zdefiniowanym w Ustawie, a mianowicie „ <i>wykorzystywanie danych</i> ”. Przy zmianie definicji zastąpiono pojęcie System Informacji Wizowej na <i>Wizowy System Informacyjny</i> w odpowiedniej formie gramatycznej, dostosowując w tym zakresie terminologię Ustawy do art. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.
3.	art. 1 pkt 3 lit. f	Art. 2 pkt 14 - pośrednim dostępie - rozumie się przez to dokonywanie wpisów oraz wgląd do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI), realizowany w sytuacjach wskazanych w ustawie za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI albo organu wskazanego w art. 3a, art. 4a oraz art. 7 ust. 2;	Zaproponowana zmiana regulacji ma na celu jednoznaczne określenie definiowanego pojęcia i jest konsekwencją nadania nowego brzmienia definicji pojęcia „ <i>dostęp bezpośredni</i> ” i polega na zastąpieniu sformułowania „ <i>dostęp do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny</i> ” sformułowaniem „ <i>dokonywanie wpisów oraz wgląd do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny (KSI)</i> ”.
4.	art. 1 pkt 3 lit. j	Art. 2 pkt 17 - wpisie – rozumie się przez to czynności faktyczne, polegające w szczególności na wprowadzeniu do Systemu Informacyjnego Schengen lub Wizowego Systemu Informacyjnego, zmianie lub usunięciu z Systemu Informacyjnego Schengen lub Wizowego Systemu Informacyjnego danych umożliwiających właściwym organom identyfikację osoby lub przedmiotu oraz podjęcie wnioskowanego działania w związku z zidentyfikowaniem osoby lub przedmiotu;	Zmiana definicji <i>wpisu</i> ma na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych. W myśl Ustawy „ <i>wpis</i> ” to zespół czynności faktycznych, które skutkują wprowadzeniem do systemów VIS lub SIS określonych danych. Owe czynności faktyczne mogą polegać na dokonaniu wpisu, jego usunięciu lub modyfikacji. Również usunięcie czy modyfikacja skutkują wprowadzeniem danych, stanowią bowiem istotną dla użytkowników systemów informację. Zatem modyfikacja czy usunięcie prowadzą do skutku w postaci wprowadzenia nowego zestawu danych. Niemniej jednak, z uwagi na wątpliwości, jakie zgłosiły organy z związku z obecną redakcją definicji „ <i>wpis</i> ” została ona zmodyfikowana, poprzez zastąpienie sformułowania „ <i>skutkujące wprowadzeniem do Systemu Informacyjnego Schengen lub Systemu Informacji Wizowej zestawu danych</i> ” sformułowaniem „ <i>polegające na wprowadzeniu do Systemu Informacyjnego Schengen lub Wizowego Systemu Informacyjnego, a także</i> ”.

			zmiany lub usunięciu z Systemu Informacyjnego Schengen lub Wizowego Systemu Informacyjnego danych”.
5.	art. 1 pkt 4	<p>Art. 3 ust. 1 Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS dotyczących:</p> <p>1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich przez państwo obce na podstawie wniosku o wydanie przysługuje sądowi lub prokuraturze;</p> <p>2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje sądowi lub prokuraturze;</p> <p>3) świadków wezwanych do stawienia się przed sądem lub prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, lub podejrzanych wezwanych do stawienia się przed prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, którzy są poszukiwani, lub oskarżonych wezwanych do stawienia się przed sądem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są poszukiwani, lub skazanych, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej lub w sprawie o przestępstwo skarbowe, lub skazanych wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje sądowi lub prokuraturze;</p> <p>4) cudzoziemców, o których mowa w art. 134a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;</p> <p>7) przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym przysługuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, dyrektorowi urzędu morskiego oraz sądowi lub prokuraturze.</p> <p>2. W przypadku braku bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI), spowodowanego przyczynami</p>	<p>W odniesieniu do zmian wprowadzonych do art. 3 ust. 1 pkt 1-4 i 7, ust. 2 Ustawy – brak dostosowania do przepisów europejskich.</p> <p>Z uwagi na dużą ilość zmian w art. 3 Ustawy nadane zostało nowe brzmienie tego przepisu.</p> <p>Wprowadzone zmiany mają na celu zniwelowanie wątpliwości interpretacyjnych i doprecyzowanie zakresu stosowania Ustawy zaobserwowanych w praktyce przez organy uprawnione i zobowiązane do jej wykonywania w trakcie rocznego okresu jej obowiązywania.</p> <p>W art. 3 ust. 1 pkt 1 doprecyzowano brzmienie przepisu tak, aby jego dyspozycja objąć również możliwość dokonywania wpisów danych SIS przy tzw. ekstradycji czynnej.</p> <p>W art. 3 ust. 1 pkt 3 z uwagi na wątpliwości natury interpretacyjnej czy prokurator na etapie postępowania przygotowawczego posiada uprawnienia do dokonywania wpisów danych SIS tej kategorii wskazano wprost iż takie uprawnienie posiada i odpowiednio zmodyfikowano redakcję tego punktu.</p> <p>W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu pojęcia „postępowanie karne” jednoznacznie wskazano, iż pojęcie to oznacza również „postępowanie karne skarbowe”.</p> <p>W art. 3 ust. 1 pkt 4 dokonano aktualizacji publikatora.</p> <p>W art. 3 ust. 1 usunięto pkt 6 z uwagi na jego zbieżność przedmiotowa z pkt 5 po wprowadzonej zmianie.</p> <p>Rozszerzono w art. 3 ust. 1 pkt 7 listę instytucji uprawnionych do dokonywania wpisów danych SIS we wskazanej kategorii o Żandarmerię Wojskową, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz dyrektora urzędu morskiego.</p>

		niezależnymi od danego organu, organy wymienione w ust. 1 mogą dokonywać wpisów danych SIS za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI.	
6.	art. 1 pkt 5	<p>Art.3a ust. 1 Urzędy skarbowe realizują dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7, za pośrednictwem punktów dostępu, którymi są urzędy skarbowe, wyznaczone dla danego województwa, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>2. Punkty dostępu wyznaczone dla danego województwa realizują bezpośredni dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu właściwego wypełniania zadań, o których mowa w ust 1, przez urzędy skarbowe.</p>	<p>Dodany został nowy art. 3a dający możliwość pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS, w odniesieniu do przedmiotów podlegających zatrzymaniu lub zatrzymaniu w celu wykorzystania, jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym dla urzędów skarbowych za pośrednictwem jednego punktu dostępu dla każdego województwa, którym będzie wyznaczony urząd skarbowy. Wskazanie upoważnionych organów nastąpi w drodze zarządzenia ministra właściwego ds. finansów publicznych. Dostęp będzie realizowany przy wykorzystaniu terminali i infrastruktury jednego urzędu skarbowego w każdym województwie. W celu realizacji takiego rozwiązania w każdym województwie zostałyby wyznaczony jeden urząd skarbowy, który działałby na rzecz pozostałych jednostek w danym województwie, w zakresie dokonywania wpisów danych SIS. Niniejsze rozwiązanie oprócz zapobieżenia generowaniu wysokich kosztów, wydaje się być uzasadnione również z punktu widzenia potencjalnej częstotliwości pobierania danych. Artykuł 3a ust. 2 zawiera jednocześnie wskazanie, że wyznaczone urzędy skarbowe, po jednym w każdym województwie korzystałyby z dostępu bezpośredniego. Przyjęcie takiej konstrukcji wydaje się być uzasadnione z punktu widzenia, określenia zasad dostępu dla wąskiej grupy wyznaczonych urzędów skarbowych, gdyż dotychczas ustawa nie przewidywała możliwości dostępu do danych SIS urzędów skarbowych. Natomiast umieszczenie urzędów skarbowych w art. 3 ust. 1 pkt. 7 jako kolejnego uprawnionego podmiotu nie byłoby właściwe, ponieważ wskazywałoby na uprawnienie do bezpośredniego dostępu dla wszystkich urzędów skarbowych, a faktycznie tylko kilka wyznaczonych urzędów będzie miało takie kompetencje. Pozostałe urzędy skarbowe będą realizowały de facto dostęp pośredni.</p>
7.	art. 1 pkt 6	<p>Art.4 ust. 1 Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących:</p> <p>1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek Państwa Członkowskiego lub państwa obcego przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom</p>	<p>W odniesieniu do zmian wprowadzonych do art. 4 ust. 1 pkt 1-4 i ust. 2 Ustawy – brak dostosowania do przepisów europejskich.</p> <p>Z uwagi na dużą ilość zmian w art. 4 Ustawy nadane zostało nowe brzmienie tego przepisu.</p> <p>Wprowadzone zmiany mają na celu zniwelowanie wątpliwości interpretacyjnych i doprecyzowanie zakresu stosowania Ustawy</p>

		<p>kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;</p> <p>2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;</p> <p>3) świadków wezwanych do stawienia się przed sądem lub prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, lub podejrzanych wezwanych do stawienia się przed prokuratorem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym, którzy są poszukiwani, lub oskarżonych wezwanych do stawienia się przed sądem w związku z postępowaniem karnym lub postępowaniem karnym skarbowym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są poszukiwani, lub skazanych, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej lub w sprawie o przestępstwo skarbowe, lub skazanych wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi lub prokuraturze;</p> <p>4) cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu przysługuje ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celnej, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wojewodzie, organom kontroli skarbowej, konsulowi, sądowi lub prokuraturze;</p> <p>2. Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących przedmiotów, o których mowa w art. 4 ust.1 pkt 9, przysługuje organom samorządowym właściwym w sprawach rejestracji pojazdów.</p>	<p>zaobserwowanych w praktyce przez organy uprawnione i zobowiązane do jej wykonywania w trakcie rocznego okresu jej obowiązywania.</p> <p>W art. 4 ust. 1 Ustawy po słowach wszędzie tam, gdzie występowało „<i>postępowanie karne</i>” dodane zostały słowa: „<i>lub postępowanie karne skarbowe</i>”. Zmiana ta ma na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu pojęcia „<i>postępowanie karne</i>” poprzez jednoznaczne wskazanie, iż pojęcie to oznacza również „<i>postępowanie karne skarbowe</i>”.</p> <p>W art. 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 Ustawy do katalogu organów uprawnionych do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dodano urzędy skarbowe.</p> <p>Zmiana art. 4 ust. 1 pkt 3 Ustawy jest konsekwencją zmiany dokonanej w art. 3 ust. 1 pkt 3 Ustawy.</p> <p>W art. 4 pkt 4 Ustawy dokonano zmiany redakcyjnej niezbędnej w związku z nadaniem nowego brzmienia temu przepisowi przez art. 16 ustawy z 24.10.2008 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 216 poz. 1367), która weszła w życie w dniu 1.01.2009 r. Rozszerzono również katalog organów mających prawo wglądu do danych SIS wskazanych w tym przepisie o Służbę Wywiadu Wojskowego. Zmiany dokonane w art. 4 ust. 1 pkt 5 i usunięcie pkt 6 są konsekwencją wprowadzenia zmian do art. 3 ust. 1 pkt 5 i usunięciem pkt 6 Ustawy.</p>
8.	art. 1 pkt 7	Art. 4a.ust. 1 Urzędy skarbowe realizują dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS, o	Dodany został nowy artykuł 4a dający możliwość pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wglądu

		<p>których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 – 3 i 7, za pośrednictwem punktów dostępu, którymi są urzędy skarbowe, wyznaczone dla danego województwa, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>2. Punkty dostępu wyznaczone dla danego województwa realizują bezpośredni dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu właściwego wypełniania zadań, o których mowa w ust 1, przez urzędy skarbowe.</p>	<p>do danych SIS, w odniesieniu do danych SIS wskazanych w art. 4 ust.1 pkt 1-3 i 7 dla urzędów skarbowych za pośrednictwem jednego punktu dostępu dla każdego województwa, którym będzie wyznaczony urząd skarbowy. Wskazanie upoważnionych organów nastąpi w drodze zarządzenia ministra właściwego ds. finansów publicznych. Dostęp będzie realizowany przy wykorzystaniu terminali i infrastruktury jednego urzędu skarbowego w każdym województwie. W celu realizacji takiego rozwiązania zostałyby wyznaczony jeden urząd skarbowy, który działałby na rzecz pozostałych jednostek w danym województwie, w zakresie dokonywania wglądu do danych SIS. Niniejsze rozwiązanie oprócz zapobieżenia generowaniu wysokich kosztów, wydaje się być uzasadnione również z punktu widzenia potencjalnej częstotliwości pobierania danych.</p> <p>Artykuł 4a ust. 2 zawiera jednocześnie wskazanie, że wyznaczone urzędy skarbowe, po jednym w każdym województwie, korzystałyby z dostępu bezpośredniego. Przyjęcie takiej konstrukcji wydaje się być uzasadnione z punktu widzenia określenia zasad dostępu dla wąskiej grupy wyznaczonych organów. Warto zauważyć, że obowiązująca ustawa nie przewidywała możliwości dostępu urzędów skarbowych do danych SIS. Natomiast umieszczenie urzędów skarbowych w art. 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 7 jako kolejnego uprawnionego podmiotu nie byłoby właściwe, ponieważ wskazywałoby na uprawnienie do bezpośredniego dostępu dla wszystkich urzędów skarbowych, a faktycznie tylko kilka wyznaczonych jednostek będzie miało takie kompetencje. Pozostałe urzędy skarbowe będą realizowały de facto dostęp pośredni.</p>
9.	art.1 pkt 13 lit b	Art. 27 ust. 1 pkt 12 - zapobiegania wykorzystywaniu Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) przez osoby nieuprawnione korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;	Zmiana ma charakter uszczegółwiający i redakcyjny. Została wprowadzona na skutek pojawiających się w praktyce stosowania Ustawy wątpliwości interpretacyjnych, co do znaczenia przepisu i polega na zastąpieniu słów „systemu informatycznego przetwarzania danych” słowami „Krajowego Systemu Informatycznego (KSI)”.
10.	art.1 pkt 13 lit c	Art. 27 ust. 1 pkt 15 - zapewnienia, aby osoby uprawnione do korzystania z Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) miały dostęp wyłącznie do danych w zakresie zgodnym z upoważnieniami wynikającymi z przepisów ustawy;	Zmiana brzmienia przedmiotowego przepisu wynika z ustaleń poczynionych w toku konsultacji międzyresortowych gdzie wskazano, że centralny organ techniczny KSI, którego funkcję pełni Komendant Główny Policji, nie przydziela użytkownikom końcowym osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów ani poufnego trybu dostępu. Centralny organ techniczny KSI przydziela certyfikaty jedynie użytkownikom instytucjonalnym. Wobec powyższego wykreślono z art. 27 ust. 1 pkt 15 Ustawy wyrazy „poprzez przydzielenie im osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufny tryb dostępu”.

11.	art.1 pkt 16	W art. 46 uchyla się pkt 2;	Uchylenie tego przepisu jest niezbędne w związku z uchyleniem art. 3 ust. 1 pkt 6 i art. 4 ust. 1 pkt 6 Ustawy.
12.	art.1 pkt 20	Użyte w art. 7, art. 8, art. 10, art. 15 – 21, art. 24 – 30, art. 33 – 35, art. 37, art. 43 i art. 44 oraz tytule rozdziału 4, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „Krajowy System Informatyczny” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „Krajowy System Informatyczny (KSI)”	Zmiana ma charakter redakcyjny i porządkowy. Wynika ona z faktu, że w art. 1 Ustawy pojawia się wyrażenie „ <i>Krajowy System Informatyczny (KSI)</i> ”, co należy uwzględnić w pozostałych przepisach Ustawy zastępujący nazwę „ <i>Krajowy System Informatyczny</i> ” nazwą „ <i>Krajowy System Informatyczny (KSI)</i> ”.
13.	art.1 pkt 21	Użyte w art. 23 i art. 35 – 37, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „Biuro SIRENE” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „biuro SIRENE”;	Zmiana ma charakter redakcyjny i porządkowy, jako konsekwencją zmiany dokonanej w art. 35 ust. 1 Ustawy i polega na zastąpieniu nazwy „Biuro SIRENE” nazwą „biuro SIRENE”, co ma na celu uniknięcie wątpliwości iż nie chodzi w tym przypadku o nazwę własną jednostki organizacyjnej w Komendzie Głównej Policji. Dokonano takiej modyfikacji proponowanego brzmienia art. 35 ust. 1 Ustawy, aby uniknąć konieczności nowelizacji Ustawy w przypadku kolejnej zmiany podręcznika SIRENE.
14.	art. 5	Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1: 1) pkt 3 lit. b w zakresie dotyczącym art. 2 pkt 5, 2) pkt 3 lit. c, 3) pkt 3 lit. d w zakresie dotyczącym art. 2 pkt 10, 4) pkt 3 lit. e i lit. g – i, 5) pkt 10, pkt 14 - 16, pkt 18 lit. b, pkt 19 i pkt 21 - które wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).	Określenie daty wejścia w życie zmienionych przepisów Ustawy, które wyjdą w życie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz. Urz. UE L 381 z 28.12.2006, str. 4)

10_14zb

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia

w sprawie sposobu wykorzystywania Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) jako krajowego interfejsu Wizowego Systemu Informacyjnego

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2007 r., Nr 165, poz. 1170, z 2008 r., Nr 195, poz. 1198, z 2008 r., Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób wykorzystywania Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) dla Krajowego Interfejsu Wizowego Systemu Informacyjnego;
- 2) sposób dokonywania wpisów danych VIS, a także wglądu do danych VIS.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) aplikacji WWW-VIS – należy przez to rozumieć aplikację dostarczającą graficzny interfejs KSI-VIS dla użytkownika indywidualnego;
- 2) certyfikacie cyfrowym – należy przez to rozumieć elektroniczne zaświadczenie tożsamości, wydane w formacie X.509v3 zgodnie z obowiązującą Polityką Certyfikacji, zapewniające poufność przesyłanych danych oraz bezpieczeństwo procesu uwierzytelniania użytkownika instytucjonalnego i użytkownika indywidualnego;
- 3) dwukierunkowym SSL – (ang. *2 way SSL*) – należy przez to rozumieć protokół służący do szyfrowania transmisji danych w sieci zgodnie z standardem TLS 1.0 lub SSLv3 wymagający uwierzytelnienia się certyfikatem cyfrowym obu stron komunikacji - zarówno klienta jak i serwera;
- 4) Kodeksie Postępowania Certyfikacyjnego – należy przez to rozumieć dokument uszczegółowiający ogólne zasady postępowania certyfikacyjnego opisane w Polityce Certyfikacji;
- 5) KSI - należy przez to rozumieć Krajowy System Informatyczny (KSI), o którym mowa w ustawie;
- 6) KSI-VIS – należy przez to rozumieć podsystem informacyjny stanowiący część infrastruktury technicznej i organizacyjnej KSI mający na celu zapewnienie przepływu informacji pomiędzy Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym, o którym mowa w art. 1 ust. 2 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz. Urz. UE L 213 z 15.06.2004, str. 5-7) a jego krajowymi użytkownikami;
- 7) PKI – (ang. *Public Key Infrastructure*) – należy przez to rozumieć Infrastrukturę Klucza Publicznego, w którego skład wchodzi: urzędy certyfikacyjne, urzędy rejestracyjne, użytkownicy certyfikatów (subskrybenci), oprogramowanie i sprzęt odpowiedzialny za:
 - a) generowanie kluczy kryptograficznych,
 - b) weryfikację tożsamości subskrybentów,
 - c) wystawianie certyfikatów,
 - d) weryfikację certyfikatów,

- e) podpisywanie przekazu,
- f) szyfrowanie przekazu,
- g) potwierdzanie tożsamości,
- h) znakowanie czasem.

8) Polityce Certyfikacji – należy przez to rozumieć dokument określający techniczne i organizacyjne warunki oraz zakres tworzenia i stosowania certyfikatów cyfrowych wykorzystywanych przez użytkowników KSI;

9) sieci SDH – należy przez to rozumieć synchroniczną, cyfrową sieć miejską w Warszawie, będącą w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, która realizuje funkcje wspólnej platformy teleinformatycznej łączącej KSI z krajowymi użytkownikami instytucjonalnymi oraz międzynarodową siecią s-Testa;

10) specyfikacji interfejsu KSI-VIS - należy przez to rozumieć opis zawartości komunikatów wymienianych z KSI-VIS przez systemy informatyczne użytkowników instytucjonalnych;

11) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym;

12) użytkownika indywidualnym – należy przez to rozumieć osobę fizyczną uprawnioną w ramach organu lub służby do wykorzystywania danych VIS i bezpośredniej komunikacji z KSI za pomocą aplikacji WWW-VIS;

13) użytkownika instytucjonalnym – należy przez to rozumieć organ lub służbę, uprawnioną do bezpośredniej komunikacji z KSI za pośrednictwem własnego systemu informatycznego z wykorzystaniem interfejsu KSI-VIS;

14) VIS – należy przez to rozumieć Wizowy System Informacyjny, o którym mowa w ustawie;

15) VPN – (ang. *Virtual Private Network*) – należy przez to rozumieć wirtualną sieć prywatną przekazu danych korzystającą z szeroko dostępnej infrastruktury telekomunikacyjnej, która poprzez stosowanie szyfrowania i procedur bezpieczeństwa zachowuje poufność danych.

§ 3. 1. Użytkownik indywidualny dokonuje wpisów danych VIS oraz wglądu do danych VIS za pomocą aplikacji WWW-VIS z wykorzystaniem protokołu https oraz bezpiecznego połączenia VPN.

2. Użytkownik instytucjonalny dokonuje wpisów danych VIS oraz wglądu do danych VIS za pomocą właściwego systemu informatycznego użytkownika instytucjonalnego z wykorzystaniem protokołu https oraz bezpiecznego połączenia VPN.

§ 4. 1. Dokonywanie wpisów danych VIS oraz wglądu do danych VIS przez użytkowników indywidualnych oraz użytkowników instytucjonalnych następuje za pośrednictwem wydzielonej sieci teleinformatycznej.

2. Użytkownicy indywidualni oraz użytkownicy instytucjonalni uwierzytelniają się w KSI przy użyciu dwukierunkowego protokołu SSL za pomocą certyfikatów cyfrowych wydanych przez dedykowane PKI KSI.

3. Systemy informatyczne użytkowników instytucjonalnych komunikują się z KSI-VIS za pomocą komunikatów, których format jest zdefiniowany w specyfikacji interfejsu KSI-VIS.

4. Za bezpieczeństwo w sieci teleinformatycznej KSI odpowiada centralny organ techniczny KSI, natomiast za bezpieczeństwo w sieci SDH odpowiada minister właściwy do spraw wewnętrznych.

§ 5. W celu umożliwienia użytkownikom indywidualnym oraz użytkownikom instytucjonalnym korzystania z KSI w celu dokonywania wpisów oraz wglądu do danych VIS, uprawniony w ustawie organ lub służba występuje do centralnego organu technicznego KSI o:

- 1) wydanie dla brzegowego urządzenia sieciowego certyfikatów cyfrowych wydawanych przez dedykowane PKI KSI oraz określenie i przekazanie parametrów jego konfiguracji umożliwiającej nawiązanie połączenia VPN z infrastrukturą sieciową KSI;
- 2) przekazywanie aktualnie obowiązującej Polityki Certyfikacji i Kodeksu Postępowania Certyfikacyjnego;
- 3) założenie kont dostępowych w KSI i przydzielenie uprawnień dla systemów informatycznych użytkowników instytucjonalnych oraz użytkowników indywidualnych;
- 4) wydanie certyfikatów cyfrowych na potrzeby uwierzytelnienia się systemów informatycznych użytkowników instytucjonalnych oraz użytkowników indywidualnych;
- 5) przekazanie niezbędnej dokumentacji zawierającej specyfikację interfejsu KSI-VIS.

§ 6. Do obowiązków organu lub służby korzystających z KSI w celu dokonywania wpisów danych VIS oraz wglądu do danych VIS należy:

- 1) przestrzeganie zasad obowiązujących w Polityce Certyfikacji i Kodeksie Postępowania Certyfikacyjnego;
- 2) przestrzeganie zasad wynikających z przepisów o ochronie danych osobowych;
- 3) zapewnienie bezpieczeństwa w swojej sieci teleinformatycznej, podłączonej do KSI.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu wykorzystywania Krajowego Systemu Informatycznego, jako krajowego interfejsu Wizowego Systemu Informacyjnego wypełnia delegację zawartą w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej Dz. U. Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 195, poz. 1198 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr ..., poz. ...).

Projektowana regulacja odnosi się do technicznych warunków, sposobu i trybu komunikowania się z polskim węzłem Wizowego Systemu Informacyjnego oraz sposobu dokonywania wpisów danych VIS, a także wglądu do danych VIS.

WSTĘPNA OPINIA O ZGODNOŚCI PROJEKTU Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Na podstawie § 10 ust. 7 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482, z 2004 r. Nr 42, poz. 734, z 2005 r. Nr 55, poz. 757 oraz z 2006 r. Nr 40, poz. 439) przedstawia się następującą opinię:

Analiza przepisów zawartych w projekcie *rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu wykorzystywania Krajowego Systemu Informatycznego jako krajowego interfejsu Wizowego Systemu Informacyjnego* wykazuje, iż jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Projekt rozporządzenia będzie oddziaływał na organy uprawnione do wykorzystywania Krajowego Systemu Informatycznego, jako krajowego interfejsu Wizowego Systemu Informacyjnego.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji.

Projekt rozporządzenia podlegał uzgodnieniu z komórkami organizacyjnymi Komendy Głównej Policji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Nie przewiduje się bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego związanych z wejściem w życie danej regulacji ponad te skutki finansowe, które zostały określone w ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej.

4. Wpływ na rynek pracy.

Zakłada się, iż wejście w życie projektowanej regulacji w sposób bezpośredni nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

Zakłada się, iż projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionów.